క్లూ ఇచ్చిన కాకిపిల్ల!

సికిందర్

జాన్ కారు వేగం తగ్గించి, వరుసగా ఎడమవైపు వున్న ఇళ్ళకేసి చూస్తూ, కావల్సిన ఇంటిని వీధి దీపాల ఫ్లోరెసెంట్ కాంతిలో గాలిస్తూ, చివరికి ఒకచోట బ్రేకు వేసి ఆపేశాడు.

ఆ వీధిలో ఇళ్ళన్నీ డైనింగ్ రూంలో సూదిపడితే వినిపించేంత నిశ్శబ్దంగా వున్నాయి. అప్పుడు సమయం 11 దాటింది గనుక, సూదిపడ్డ చప్పుడూ వుండదు. బహుశ ఏ మార్వాడీ సేఠ్ ఇంట్లోనైనా ఒకటీ అరా గురక వినిపించవచ్చు....

అలాటి సమయంలో జాన్ కావల్సిన ఇంటిని కనుక్కొని కారు దిగాడు. పూర్తికావచ్చిన సిగరెట్‌ని బూటుకాలికింద నలిపేసి, గేటుదగ్గరికెళ్ళాడు. విశాలమైన తోట వెనుక ఇల్లు చీకటిగా వుంది. క్రింద ఒక గదిలో మాత్రం లైటు కన్పిస్తోంది.

గేటుకి తాళం వేసి వుంది—జాన్ దానిమీద చప్పుడు

చేశాడు. కానీ ఇంట్లో కదలిక లేదు. మరో రెండుసార్లు తట్టి, కారు దగ్గరికొచ్చి హారన్ ప్రయోగించాడు. దాని శబ్దానికి పరిసరాలు వింతగా ప్రతిధ్వనించాయి. కొన్ని క్షణాల్లో రెండు మూడు ఇళ్ళలో చక-చక లైట్లు వెల గడం గమనించాడు జాన్.

తలుపు తెరిచి ఒక ఆకారం బయటికొచ్చింది. అది పరుగు పరుగున వచ్చి ఆయాసంతో రొప్పుతూ జాన్ ని చూసి, "మీరా!" అంది.

"అవును. రమ్మని చెప్పి మీరు మర్చిపోయారను కుంటాను."

"లేదు! మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను!" అతను తాళం తీసి గేటు తెరిచాడు. "ఏమని చెప్పను, జాన్! జీవితంలో నేనెప్పుడూ భయమన్నది ఎరుగను. ఇప్పుడు-ఇప్పుడు తలచుకుంటే—"

"మీరేమీ తలచుకోకండి, మిస్టర్ ధరమ్‌చంద్" జాన్ అన్నాడు ఆ వ్యక్తిని పరికించి చూస్తూ. అతనికి 50 ఏళ్ళుంటాయి. ప్యాంటు, షర్టులో వున్నాడు. వెంట్రుకలు దట్టంగా వుండి చాలావరకు నెరిసిపోయాయి. అతని విశాలమైన తెల్లటి ముఖంలో చెప్పలేనంత ఆందో ళన వుంది.

"ఐ—ఐయామ్ సో సారీ!" అన్నాడతను తేరు కుంటూ, "ముందు లోనికి రండి. వివరంగా చెప్తాను. మీ ఫ్రెండ్—లాల్ ఏడి?"

"ఫ్రెండ్ కాదు పార్ట్‌నర్."

"పార్ట్‌నర్ ఫ్రెండ్ కాదా?"

"బిజినెస్ ఈజ్ బిజినెస్, మిస్టర్ ధరమ్‌చంద్."

"ఓహ్, మరి అతనేడి?"

"అతను రాత్రిపూట తిరగడు."

"కానీ, మీ డిటెక్టివ్‌లకు రాత్రి పగలనేవి వుండవని—"

"ఎవరన్నారు? రాత్రింబవళ్ళు మాకూ వున్నాయి. పగులు పనిచేస్తాం; రాత్రి పడుకుంటాం-అది మా హక్కు. మీకేదో గండం ఏర్పడి గుండె పనిచేయడం మానుకుంటే, మా విశ్రాంతి నెందుకు త్యాగం చెయ్యాలి? అది మా ఇష్టం, అవునా? పోలీసు సేవలు మీ కెప్పుడైనా లభిస్తాయి. అది వాళ్ళ విధి. మేం ఎవరికీ కట్టుబడి వుండనవసరం లేదు!"

"ఉంది మిస్టర్ జాన్, వుంది" అన్నాడు ధరమ్ చంద్. "మీరు మీ పార్టనర్ ఆజ్ఞలకి కట్టుబడి వుండకపోతే నిద్రలేచి ఇలా వచ్చేవారు కాదు. ఐయాం ష్యూర్!"

జాన్ కంగుతిన్నాడు. "వెల్, ఇంకా ఇక్కడ వుంటే నా పరువుతీసేలా వున్నారు, పదండి!"

ధరమ్‌చంద్ ఫకాలన నవ్వేసి నడిచాడు.

ఇంట్లో విశాలమైన హాల్లో, మెత్తటి సోఫాలో జాన్‌ని కూర్చోబెట్టి ధరమ్‌చంద్, లోనికెళ్ళి డ్రింక్స్‌తో తిరిగివచ్చాడు.

జాన్ తటపటాయించాడు.

"ఏమిటీ?"

"విస్కీ....ఇప్పుడు తీసుకుంటే లాల్ పసిగడ్తాడు."

ధరమ్‌చంద్ ఫక్కుమన్నాడు.

"అతనంటే మీకు చాలా భయం కదూ?"

"ప్లీజ్ మిస్టర్ ధరమ్‌చంద్, నాతో అలా మాట్లాడవద్దు!"

"అయితే సోడా ఇవ్వనా, వాసనకొట్టదు?"

"ఆ పని చెయ్యండి."

పది నిమిషాల తర్వాత అన్నాడు జాన్.

"మనమిలా ఫ్రీగా కూర్చుని తాగుతున్నాం, ఇంట్లో. ఎవరూ లేరా?"

"మాధురి వూరికెళ్ళింది."

"మాధురి?"

"నా భార్య."

"ఓహ్, మీ భార్య!" నిస్పృహగా అన్నాడు జాన్.

"చాలా మంచిది. ఆమె నా భార్యగా దొరకడం అదృష్టం."

జాన్ అసహనంగా అన్నాడు, "మీ దురదృష్టం గురించి చెప్పండిక! తారుమారైన బ్రీఫ్ కేసు ఏది? ఆ యువతి ఎవరు?"

ధరమ్‌చంద్ లేచి టేబిల్ మీద బ్రీఫ్ కేసు తెచ్చాడు. జాన్ దాన్ని తెరిచి చూశాడు: ఒక చీర, జాకెట్, లోదుస్తులు కొన్ని టాయ్‌లెట్ వస్తువులు వగైరా వున్నాయి.

"వెల్, ఏం జరిగిందో ఇప్పుడు వివరంగా చెప్పండి!" అన్నాడు జాన్.

ధరమ్‌చంద్ కొన్ని క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా వుండి అన్నాడు:

"పది గంటలకి నేను ఆఫీసు మూసి కార్లో యింటికొస్తున్నాను. బృందావన్ హోటల్ ప్రక్కన నాకు ఫైనాన్సింగ్ కంపెనీ వుంది....పదేళ్ళ కృషి ఫలితంగా నేనిప్పుడు బిజినెస్‌లో బాగా స్థిరపడ్డాను. ఈ బిజినెస్‌లో ఎంత రిస్క్ వుందో మీకు తెలుసు: డబ్బుతో

వ్యవహారం. చాలా చాకచక్యం అవసరం. నేనెప్పుడూ నష్టపోలేదు, ధోకా తినలేదు. నేనెంతో అదృష్టవంతుడనని నా నమ్మకం. కానీ ఇప్పుడు జరిగింది తెలుసుకుంటే—"

"అలా బెంగపడకండి. మీరింతవరకూ చాలా సరదాగా మాట్లాడారు."

"జాన్, నిజానికి నేను చాలా సరదా మనిషిని. కానీ జీవితం ఎప్పుడూ సరదాగా వుండదు- అందులో కష్టాల్ని చవిచూడక తప్పదు!"

జాన్ అసహనంగా అన్నాడు, "కాసేపు మీరు కోల్పోయిందేమిటో మర్చిపోయి, జరిగిందేమిటో విపులంగా చెప్తారా?"

"సరే—వినండి. నేను కార్లో యింటికి వస్తున్నాను. ఏవైనా ముఖ్యపత్రాలుంటే ఏరోజు కారోజు ఇంటికి తెస్తాను. నా గదిలో సేఫ్ వుంది. మరీ ముఖ్యమైన పత్రాలుంటే మర్నాడు బ్యాంక్ లాకర్లో భద్రపరుస్తాను. నేనిపుడు ఇంటికొస్తున్నప్పుడు నా బ్రీఫ్ కేసులో చాలా పత్రాలున్నాయి. మామూలు ప్రామిసరీ నోట్లనుంచి సెక్యూరిటీ డీడ్స్‌వరకూ.

ఆఫీసునుంచి నేను నాంపల్లి స్టేషన్ వైపుకెళ్ళి పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌గుండా ఇక్కడికి చేరుకోవాలి. నా కారు స్టేషన్ రోడ్డు చేరుకున్నాక కాస్త ఎదురుగా ఈ యువతిని చూశాను. ఆమె చేతిలో ఈ బ్రీఫ్‌కేస్ వుంది. ఒంటరిగా నిలబడి బస్సుకోసమో, ఆటోకోసమో ఎదురుచూస్తోంది. ఆమె అప్పుడే రైలు దిగివచ్చిందనుకుంటాను—ఇంటికెళ్ళే ఆత్రుతలో వుంది.

ఆ సమయంలో ఏ దైన్యం వచ్చిందో నాకు తెలియదు. స్టేషన్ ముందు ఆటోలూ, టాక్సీలూ వున్నా ఆమె రోడ్డు

మీద నిలబడి ఎదురుచూసే శ్రమ ఎందుకు తీసుకుందో అసలు తెలియదు. ఆమెని చూసి నాకెందుకో దగ్గరి కెళ్ళాలనిపించింది. కానీ—నా కారు దగ్గరవుతోంటే ఆమె కంగారుగా చెయ్యి వూపింది—"

"అప్పుడు మీరాపేశారు. ఎందుకాపారు. అంతేనా? అలా ఆపడం మొదటినుంచీ మీ బలహీనత అనుకుంటాను."

"లేదు జాన్. మీరు పొరబడ్డారు. నా కలాటి బల హీనతల్లేవు. పాతికేళ్ళుగా మాధురి నాతో ఎంతో అన్యోన్యంగా కాపురం చేస్తోంది. ఆమెని మోసగించ లేను. పైగా ఇది వయసు కూడా కాదు. నేను కారెందు కాపానో స్పష్టంగా చెప్పలేను....వయసు రీత్యా పిల్లలు లేని అసంతృప్తివల్ల హఠాత్తుగా ఆమె మీద కలిగిన పుత్రికా వాత్సల్యంవల్ల కావచ్చు లేక ఒంటరిగావున్న స్త్రీని ఆదుకోవాలన్న నా విద్యుక్త ధర్మం వల్ల కావచ్చు....కారణం ఏదైనా ఆమె చెయ్యి వూపగానే కారాపేశాను.

ఆమెకు పాతికేళ్ళుండవచ్చు. అంత అందమైనదీ, కానిదీ చెప్పలేను. నాకు వర్ణనరాదు. పసుపు రంగు చీరలో వుంది. కళ్ళకు గాగుల్స్ వున్నాయి. ఎత్తు అయిదున్నర వుండవచ్చు. అంత లావూ కాదు సన్నమూ కాదు—"

"మరి?"

"మధ్యస్థం."

"ప్రొసీడ్! మీరు బ్రహ్మాండంగా వర్ణిస్తున్నారు" జాన్ ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

"సారీ! అంతకంటే వర్ణించలేను!" ధరమ్‌చంద్

జాన్‌ని నిరుత్సాహపరుస్తూ అన్నాడు. "ఆమె ముఖం సరిగా చూడ్లేదు. చీకటి. పైగా గాగుల్స్. ఆమె కంఠం మాత్రం మధురంగా వుంది....మర్యాదగా కారులోకి తొంగిచూసి క్షమాపణకోరి లిఫ్ట్ ఇస్తారా అనడిగింది. తలూపి డోర్ తెరిచాను. ఆమె థాంక్స్ చెప్పి ఎక్కాక ఎక్కడికెళ్ళాలో అడిగాను. సెక్రటరియేట్ ముందు డ్రాప్ చెయ్యమంది. కారు పోనిచ్చాను. ఆమె బ్రీఫ్‌కేసు ఆమె ప్రక్కనే సీటు మీద ఉంది___"

"ఆమె మధురమైన కంఠం ఏ భాషలో పలికింది."

"ఇంగ్లీషులో. కానీ ముఖంచూస్తే తెలుగు అమ్మాయిలా వుంది."

"అమ్మాయా? యూ మీన్, అవివాహితా?"

"తెలియదు. నేనామెవైపు ఎక్కువగా చూడ్లేదు. దృష్టి రోడ్డుమీద నిలిపి డ్రైవ్ చెయ్యాలి. లేకపోతే అక్సిడెంట్ చేస్తాను. ప్రక్కన సుందరాంగి వుంటే ఆమెతో డ్రీమ్ సీక్వెన్స్ వేసుకొని డాన్స్ ఇచ్చే కుర్ర డ్రైవర్ని కాను నేను!" ధరమ్‌చంద్ కోపంగా అర్చాడు.

"ఓ.కే! ఓ.కే! అప్పుడేం జరిగింది?"

ధరమ్‌చంద్ నెమ్మదిపడుతూ అన్నాడు, "ఆమె బెంగుళూరునుంచి వస్తున్నట్లు చెప్పింది. కానీ రాత్రి పూట ఆటోలూ టాక్సీలూ ఎక్కాలంటే ఆమెకు భయమట. బస్సులోనే వెళ్తుందట. బస్సు దొరక్కపోతే నాలాటి పెద్దమనుషుల్ని లిఫ్ట్ అడుగుతుందట....

"ఆమె చాలా మాట్లాడింది. అవసరానికి మించి మాట్లాడింది. నేనామెని ఏమీ అడగలేదు. ఆమె ఎవరో ఏం చేస్తుందో ఎక్కడ ఉంటోందో అడగాలను

కున్నాను....కాని ఆమె మాటల్లోనే సెక్రటరియేట్ వచ్చేసింది. అందుకు నేనేమీ బాధపడలేదు. ఆమె దిగి థాంక్స్ చెప్పేసి వెళ్ళిపోయింది.

"అంతే— నేనింటికొచ్చేశాను. ఆమె ఎటు వెళ్ళిందో చూడలేదు. ఇంటికొచ్చి స్నానంచేశాక ఈ బ్రీఫ్ కేసు తెరిచిచూస్తే ఏముంది. ఇవి కన్పించాయి! థాంక్ గాడ్ మాధురి లేకపోవడం మంచిదే అయింది! లేకపోతే వీటిని చూసి నన్నపార్థం చేసుకొని ప్రళయం సృష్టించి వుండేది!"

జాన్ తలూపాడు. "అపార్థం చేసుకోవడం భార్యల హాబీ. మీ బ్రీఫ్ కేసులో డాక్యుమెంట్స్ గురించి చెప్పండి."

"చాలా విలువైనవి-మొత్తం పదకొండు వున్నాయి."

"ఎవరెవరివున్నాయో చెప్పగలరా?"

ధరమ్‌చంద్ అనుమానంగా చూశాడు "ఎందుకు?"

"కేసు యింట్రస్టుగా వుంది."

"నా మీద అనుమానమా? చీట్ చేస్తున్నాననుకుంటున్నారా?"

"ఇంతవరకు అనుకోలేదు. ముందు ఆ డాక్యుమెంట్ వివరాలు చెప్పండి: ఎవరెవరి వున్నాయి?"

ధరమ్‌చంద్ గబ-గబా కొందరు వ్యక్తుల సంస్థల పేర్లు చెప్పాడు. వాటిలో జాన్‌ను 'జీవన్‌రావ్' పేరు ఆకర్షించింది.

"ఆగండి— ఈ జీవన్‌రావ్ గురించి చెప్పండి. అతను సినీ ప్రొడ్యూసర్ కదూ?"

"అవును."

"అతనికి మీరు ఫైనాన్స్ చేశారా?"

"అవును—నాలుగు లక్షలు. ఈ ఉదయమే చెల్లింపు అయింది."

"సెక్యూరిటీ ఏమిటి?"

"అతని ఇల్లు—బేగం పేటలో పెద్ద బంగళా వుంది."

జాన్ కళ్ళు విశాలమయ్యాయి.

"డబ్బు ఎలా చెల్లించారు?"

"చెక్కు ఇస్తామన్నాం. కానీ చెక్కు మార్చుకొనే వ్యవధి తనకు లేదన్నాడు. స్పాట్ క్యాష్ కావాలన్నాడు. ఇచ్చాం."

"అతని వ్యవహారానికి చెందిన పత్రాలింకేవైనా వున్నాయా?"

"ఉన్నవి రెండూ పోయాయి—అతను వ్రాసిచ్చిన బాండ్, సెక్యూరిటీ డీడ్."

"కాబట్టి మీ దగ్గర అతని సంతకమంటూ ఎక్కడా లేదన్నమాట?"

"లేదు. ఏమిటి మీ అనుమానం, జాన్? త్వరగా వెళ్ళి ఆ యువతి జాడతియ్యండి! ఆ బ్రీఫ్ కేసును స్వాధీనం చేసుకోండి! ఆమె కావాలని ఏమీ చేయలేదు. ఇది పొరపాటున జరిగింది. ఆమె మీద ఎలాంటి నిందలు వేయకండి—"

"ఇది పొరపాటున జరిగిందా?" అన్నాడు జాన్ లేచి నిలబడి, "బిజినెస్ తప్ప మరో ధ్యాసలేదు మీకు. పొద్దస్తమానం డబ్బు! డబ్బు! లోకజ్ఞానం శూన్యం. మీకు బి.పి. వుందా?"

ధరమ్‌చంద్ కంగారుగా చూసి, "లేదు—" అన్నాడు.

"అయితే వినండి! ఈ జీవన్‌రావ్ ఫ్రాడ్! ఏ విష

యంలోనూ అతనికి నైతిక విలువలు లేవు! సినీఫీల్డులోకెల్లా పెద్ద అవినీతిపరుడు! అనుకున్నది సాధించడానికి ఎలాంటి మార్గాలనైనా అనుసరించడానికి సందేహించడు.

అఫ్ కోర్స్, అతను ఇరవై ఏళ్ళుగా ఫీల్డులో వుంటున్నాడు. ఎన్నో హిట్ చిత్రాలు తీశాడు. కానీ ఈ మధ్య తీసిన రెండు భారీ చిత్రాలు మట్టికొట్టుకుపోయాయి. డబ్బంతా పోగొట్టుకున్నాడు. అప్పులు మిగిలాయి. మళ్ళీ అతనికి సినిమా ఆలోచన లేదు! వింటున్నారా? మిమ్మల్ని అలా నమ్మించి డబ్బు పొందాడంటే ఘోరంగా మోసం చేశాడు. మీ రిదివరకు అతనికి ఫైనాన్స్ చెయ్యలేదు. అతని గురించి మీకేమీ తెలియదు. అవునా?"

"అవును. అయితే నన్ను మోసం చేశాడని ఎలా అంటున్నారు?"

జాన్ నవ్వాడు జాలిగా: "సెక్యూరిటీ చూపించిన బంగళా అతను ఆఫీసుకోసం అద్దెకు తీసుకున్నది, ధరమ్ చంద్."

"మై—మై గాడ్ నిజమా?"

"అప్పుడే ఏం ఆశ్చర్యపోతారు? అసలు సంగతి వినండి!"

"ఏమిటి?"

"మీ బ్రీఫ్ కేసును అతనే తస్కరించాడు—మోసం బయటపడుతుందని భయపడి ఆ నకిలీ పత్రాల్ని నాశనం చెయ్యడానికి."

"ఏమిటీ! ఈ పని జీవన్ చేశాడా! నమ్మను, జాన్!"

"వారం క్రితం ఒక యువతి జంగిల్ రామ్ అండ్ మంగల్ రామ్ బ్రదర్స్‌ని మోసగించింది. ఈ వార్త

విన్నారా?"

"విన్నాను."

"నమ్మరా?"

ధరమ్‌చంద్ అయోమయంగా తలూపాడు.

"వెల్, రసికుడైన మంగళ్‌రామ్ ఆమెని మీ దృష్టితో చూడక పోవడంవల్ల కథ మరి కాస్త ముందుకు నడిచింది—ఇంటివరకూ. ఆమె ఇంట్లో అతనికి కమ్మటి కర్చీఫ్‌తో మరో లోకం చూపించి, తాళంచెవులు కాజేసి, సేఫ్‌లో పత్రాలు కొంగున చుట్టుకొని చెక్కేసింది. అయితే ఆ పత్రాల్లో కూడా జీవన్ డాక్యుమెంట్స్ వుండటం విశేషం."

"చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది!"

"రామ్ బ్రదర్స్ కూడా అతని సొంత బంగళా అనుకొని లోన్ ఇచ్చారు. చెక్కు కాకుండా స్పాట్ క్యాష్ చెల్లించారు—మీకులాగే జీవన్ మోసం వాళ్ళకింకా తెలియదు. నాకూ తెలియలేదు, మీ వ్యవహారం తెలుసుకునేవరకూ. ఇంకెందరి దగ్గర జీవన్ ఈ మోసం చేశాడో—చేస్తున్నాడో తెలియదు. వాళ్ళందరి దగ్గరా ఇలాగే ఫాల్స్ డాక్యుమెంట్స్ దొంగలించి నాశనం చేస్తాడు. ఆ తర్వాత డబ్బుతో ఉడాయిస్తాడు!"

ధరమ్‌చంద్ కొయ్యబారిపోయాడు.

"ఓహ్! దీన్ని ఆపండి! వెంటనే అతన్ని అరెస్ట్ చెయ్యండి!"

"పత్రాలు నాశనమయ్యాక అతని మోసం ఎలా నిరూపిస్తారు? డబ్బు చెల్లించినట్లు ఆధారాలేవీ లేవు, సాక్షులూ లేరనుకుంటాను. మిఠాయిపొట్లంలా అందించారు. అతను, ఎంచక్కా స్వాహా చేసి—"

"ఆపండి! మీరు చెప్తున్నది నిజమైతే తక్షణం అతన్ని పట్టుకోండి! డాక్యుమెంట్స్ నాశనం కాకుండా చూడండి! త్వరగా వెళ్ళండి! మీకెంత డబ్బు కావాలన్నా ఇస్తాను!"

"ఓ.కే., మిస్టర్ ధరమ్‌చంద్. ఆ డాక్యుమెంట్స్ అన్నీ నాశనమైతే మీరు కొన్ని లక్షలు నష్టపోతారు. లక్షకో వెయ్యి చొప్పున చెక్కు వ్రాసి పెడితే న్యాయంగా వుంటుంది."

జాన్ బ్రీఫ్‌కేసు అందుకొని బయటికి నడిచాడు.

ధరమ్‌చంద్ ఉద్రేకంగా జీవన్‌ని తిట్టుకోసాగాడు.

2

జాన్ కాలింగ్‌బెల్ నొక్కి కొన్ని క్షణాలు ఎదురు చూసిన తర్వాత, అకస్మాత్తుగా తలుపు తీసి ఓ నలభై ఏళ్ళు పెబడ్డ స్త్రీ దర్శనమిచ్చింది.

ఆమె ముఖంలో ఆ సమయంలో అపరిచితుడ్ని చూసి కలవరపు ఛాయలు ప్రస్ఫుటించాయి.

ఆ వయసులోనూ ఆమె ఆకర్షణీయంగా వుంది.... వయసు పైబడ్డా పిల్లలు కలగని స్త్రీలు ఇలాగే సౌందర్యం కోల్పోకుండా వుంటారని జాన్ గ్రహించాడు.

అతను నవ్వి, "క్షమించండి, ఇంత రాత్రి ఇబ్బంది పెట్టినందుకు. నా పేరు జాన్—డిటెక్టివ్‌ని" అన్నాడు.

ఆమెలో ఉలికిపాటు జాన్ గమనించక పోలేదు. భయంతోనో, మరెందువల్లనో ఆమె కళ్ళు విశాలమయ్యాయి. ఆమె ఒక్కసారిగా తేరుకుంటూ అంది: "మీరు డిటెక్టివా! అయితే మారువేషాలు వేసి మనుషుల్ని వెంటాడుతారన్నమాట?"

"అవును, అది మీకు వినోదంగా వుండవచ్చు.... కాని ఎప్పుడు ఎవరు చంపుతారోనని నాకు చచ్చేంత భయంగా వుంటుంది."

ఆమె గట్టిగా నవ్వేసింది. "మిమ్మల్ని చంపేవా రెక్కడెవరు? పేరు—లోనికి రండి!"

"అంత అవసరంలేదు, ప్రభావతిగారూ! నేను మీ వార్ని కలవాలి. ఇంట్లో వుంటేనే లోనికొస్తాను."

ఆమె జాన్‌ని ఓ క్షణం తీక్షణంగా చూసింది. ఆమె కళ్ళు విచిత్రంగా మెరుస్తున్నాయి. ఆమె అదోలా నవ్వి, "నా పేరు మీ కెలా తెలుసు?" అంది.

"నాకెలా తెలుసు! పబ్లిక్ ఫిగర్స్ పేర్లెవరికి తెలియవు? మీరు ప్రముఖ ప్రొఫెసర్ భార్యనని మర్చిపోతున్నారా?"

"ఎవరైనా భర్తల్ని మర్చిపోతారా! లోనికిరండి, ఆయన కాస్సేపట్లో వచ్చేస్తారు."

"ఆయన యింట్లో లేరా? అయితే నేను ఆఫీసు కెళ్తాను."

"ఉండండి—నేను ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటాను, అక్కడున్నారో లేదో?"

"ఆ పని చెయ్యకండి. చూడండి మాడమ్, మీరు కూడా నాతో వచ్చేయండి!"

"మీతోనా! ఎందుకు?"

జాన్ తటపటాయించాడు.

"పరి....స్థితి అలాంటిది. మీరు బెదిరిపోకూడదు. మీ వార్ని కలుసుకునేందుకు ఒక డిటెక్టివ్ వస్తున్నట్టు ఫోన్ చేసి మీకు తెలియజేయడం ప్రస్తుత పరిస్థితిలో మంచిదికాదు."

"అంటే, ఏమిటి మీరనేది?" ఆమె గొంతు సరిగా పెగల్లేదు.

"విడమర్చి చెప్పడానికి సమయంలేదు. త్వరగా రండి! మనం వెంటనే అక్కడికి చేరుకోవాలి!"

"అసలేమిటది? ఆయనేం చేశారని? పోలీసు వ్యవహారమా?"

"మీ వూహ కరెక్టు. కమాన్, లెట్స్‌గో!"

ఆమె కంగారుగా చెప్పులేసుకొచ్చి తలుపుకు తాళం వేసింది. ఆమె కారెక్కాక జాన్ స్టార్టుచేసి పోనిచ్చాడు.

"వెల్, మీరేమీ అప్‌సెట్ కాకండి. చీకట్లో బాణాలు వదలడం డిటెక్టివ్‌లకి తరచు అనివార్యమవుతుంది....మీ భర్తమీద నా అనుమానం నిజం కాకపోవచ్చు. అందుకే నేనిప్పుడు ఆయన ఏ వ్యవహారంలో చిక్కుకున్నారో చెప్పి, తర్వాత మీ ఆగ్రహానికి గురికాదల్చలేదు!"

ఆమె తలూపింది. "ఆయన ఎందులోనూ చిక్కుకోరని—లేరని—నాకు తెలుసు. పదండి!"

"దట్స్ గుడ్. మొదట నేను ఆఫీసుకే వెళ్ళాలనుకున్నాను. కాని, ఇంత రాత్రి ఇంట్లోనే వుంటారనిపించింది...."

"ఈ మధ్య ఆయన ఇంట్లో సరిగా వుండటంలేదు."

"ఎందుకు మాడమ్, షూటింగ్స్ ఏమీ లేవుగా?"

"ఆయన—వ్యవహారాలు నాకు తెలియవు."

"అంటే, మళ్ళీ ఆయన చిత్రం నిర్మిస్తున్నారనుకుంటున్నారా?"

"లేదు. ఇంకేం మిగిలిందని నిర్మించటానికి? ఉన్నదంతా ఆ రెండు చిత్రాల్లో కొట్టుకుపోయింది!"

"ఆ రెండు చిత్రాలు ఎందుకు దురదృష్టం తెచ్చాయో అర్థంగావటం లేదు. ఆయన ఇరవైఏళ్లుగా సినిమాలు తీస్తున్నా; ప్రతీది బాక్సాఫీస్ హిట్."

"మీరు సినిమాలు చూస్తారా?"

"అప్పుడప్పుడు."

"మా సినిమాలు చూశారా?"

"మీరు ఫక్తు ఫార్ములా చిత్రాలు తీస్తారు. అవి నాకు నచ్చవు."

"అయితే మీరు న్యూవేవ్ జాతి అన్నమాట— కళాత్మక చిత్రాలు. లేక డిటెక్టివ్ అయినందుకు స్టంట్ చిత్రాల్ని అభిమానిస్తారా?"

"అలాంటిదేమీ కాదు. నా లైఫ్‌లో కావల్సినంత థ్రిల్, ఎక్సైట్‌మెంట్ వున్నాయి....మళ్ళీ వాటికోసం ఎగబడే అవసరంలేదు. రిలీఫ్ కోసం ఆర్భాటంలేని చిత్రాలు చూస్తాను. తల దిమ్మెక్కే సెంటిమెంట్స్, చెవులు హోరెత్తించే సంగీతం, లేచి పరిగెత్తాలనిపించే సాహిత్యం భరించలేను! కళలనేవి ప్రకృతికి అనుకరణ లన్నాడో మహానుభావుడు. ఎంతో ఉదాత్తంగా నిర్వ చించాడు. కానీ ఇప్పటి ధోరణినిబట్టి చూస్తే, కళలనేవి మనలోని బలహీనతలకి ప్రతిరూపాలుగా మారిపో తున్నాయా అనిపిస్తోంది...."

"కళల్ని సృష్టించేవారిలో బలహీనతలుంటే ఆద రించేవాళ్ళలో కూడా వున్నాయని మరువకూడదు!"

"అలా ఆదరించే వాళ్ళలో క్లాస్‌కంటే మాస్ ఎక్కువ. మాస్‌ని ఎన్నడూ నమ్మకూడదు. ఎప్పుడెలా త్రిప్పికొడతారో వూహించడం కష్టం. మీ వారి దుర

దృష్టానికి మాస్ కారణమంటే నమ్ముతారా? అంత భారీగా ఖర్చుపెట్టి మూస చిత్రాలు తీయకపోతే ఏం పోయింది?"

"స్టార్ వాల్యూని నమ్ముకుని ఎవరైనా భారీగా తీస్తారు" అందామె.

"స్టార్ వాల్యూకీ కొన్ని హద్దులున్నాయి, మాడమ్. ఒక నటుడితో ఒక చిత్రం హిట్ అయిందంటే అదే కోవలో మరో పది చిత్రాలు వరుసగా వచ్చి వీలైనంత త్వరగా అతన్ని మూల కూర్చోబెట్టేస్తాయి."

"సరే, ఇప్పుడీ లాటరీ బిజినెస్ గురించివద్దు. గతాన్ని తలచుకుంటే కళ్ళలో నీళ్ళు తిరుగుతాయి....ఇలా ఊహించని దెబ్బ తింటామనుకోలేదు!"

"అయాం సారీ."

ఆమె మాట్లాడలేదు.

జాన్ వేగంగా డ్రైవ్ చేయసాగాడు. కారు ఏర్ పోర్టువైపు ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు ప్రభావతి అంది: "ఏమిటో, మనసంతా చికాగ్గా వుంది! ఇందాక మీ పేరు జాన్ అన్నారు కదూ? ఇప్పుడు గుర్తుకొస్తోంది! మీకో పార్టనర్ లాల్ వుండాలి కదూ?"

"వున్నాడు. ప్రస్తుతం పడుకున్నాడు."

"అయితే మీ గురించి నాకు తెలుసు! ఈ సిటీకి మీరు ఫేమస్ డిటెక్టివ్స్! అవునా?"

"పొగడ్తలు వద్దు మాడమ్. మీవారిప్పుడేం చేయదల్చుకున్నారో చెప్పండి."

"ప్రస్తుతం అప్పులుతీరే ఉపాయం ఆలోచిస్తున్నారు. వాటినుంచి విముక్తి పొందినప్పుడు ఏం చెయ్యాలో ఆలోచిస్తారు."

"ఇల్లు తాకట్టులో వుందా?"

"ఈ ఇల్లులేదు. మద్రాసులో ఇల్లు తాకట్టులో వుంది."

"అయితే ఇళ్ళమ్మి అప్పులు తీరుస్తారా?"

"ఇక్కడ ఇల్లు అమ్మే ప్రశ్నలేదు—అది నా ఇల్లు. అయినా ఇళ్ళమ్మినంత మాత్రాన అప్పులు తీరవు!"

"అయితే మార్గమేమిటి?"

"అదే రెండు నెలలనుంచి ఆలోచిస్తున్నారు. మిస్టర్ జాన్, మీరెవరి తరఫున వచ్చారో; ఎందుకీ ప్రశ్నలు వేస్తున్నారో తెలియడంలేదు."

"అదే నాకు చిత్రంగా వుంది! అప్పులు తీరేమార్గం ఎలా వున్నా, ఆయన బయట కొందరికి మళ్ళీ సినిమా తీస్తున్నట్టు నమ్మిస్తున్నారు."

ఆమె చటుక్కున తల తిప్పి చూసింది.

"నమ్మించడమంటే, వంచిస్తున్నారనా మీ ఉద్దేశం?"

"డామ్ కరెక్ట్! మీరు బాగా వూహిస్తారు.... ఓహ్! ఆఫీసు వచ్చేసింది...." జాన్ కారు వేగం తగ్గించి, ఎడమవైపు వీథిలోకి తిప్పుతూ అన్నాడు: "మనం ఈ చివర దిగి నడవటం మంచిది. మన రాక ఆయన్ని డిస్టర్బ్ చెయ్యకూడదు."

"మీ ధోరణి చూస్తోంటే ఆయన్ను ఏదో పనిలో రెడ్ హాండెడ్ గా పట్టుకుంటారనిపిస్తోంది!"

జాన్ బ్రీఫ్ కేసుతో కారు దిగాడు. ఆమె కూడా దిగింది. ఇద్దరూ నిర్మానుష్యంగా వున్న వీధిలో నడవసాగారు.

"జాన్, నాకేదో భయంగా వుంది!" అందామె.

"ఎందుకు?"

"ఆయనకు నే నేం సంజాయిషీ చెప్పాలి?"

"డోంట్ బాదర్! మీ తరఫున నేను వాదిస్తాను."

మరో అయిదు నిమిషాల తర్వాత ఇద్దరూ ఒక బంగళా గేటు ముందాగారు. గేటు ఒక రెక్క తెరిచి వుంది. లోపలంతా చీకటి. మేడమీద ఒక గదిలో వెలుగు కన్పిస్తోంది. బంగళా చాలా విశాలమైన ఆవరణలో నిశ్శబ్దంగా వుంది.

జాన్ లోనికి నడిచాడు.

ప్రభావతి అతని చెయ్యిపట్టుకుని ఆపింది.

"నాకు నిజంగా భయంవేస్తోంది! నేను రాలేను!"

"వెల్, ఆయన మీమీద దాడిచేస్తారని భయం వుంటే, మీకు నేను బాడీగార్డుగా వున్నాను. నా ఫీట్స్‌ని తర్వాత మీరే మెచ్చుకుంటారు. ఇక నడవండి!"

"ఓహ్ వద్దు! వెళ్ళిపోదాం, ఆయన ఇంటికొచ్చాక మాట్లాడొచ్చు."

"మాడమ్, అప్పటిదాకా ఆగే పరిస్థితి అయితే మీకీ శ్రమ ఎందుకిస్తాను? మీరు నిర్భయంగా నా వెంట రండి, కమాన్!"

ఆమె అసహాయంగా చూసి కదిలింది. మళ్ళీ ఇద్దరూ కొంత దూరం వెళ్ళాక అకస్మాత్తుగా ఆగిపోయి అందామె, "నేను వెళ్ళి కార్లో కూర్చుంటాను. మీరు మాట్లాడి వచ్చేయండి! ఇక్కడ నా అవసర మేమిటి? నేను ఫోన్ చెయ్యకుండా నివారించడానికిక్కడ తెచ్చారు— నేను వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నంతలో అలాంటి ప్రమాదం రాదు కదా?"

జాన్ ఆమెని ఎగాదిగా చూసి, అసహనంగా అన్నాడు: "మాడమ్, మళ్ళీ మీరంతదూరం ఒంటరిగా

వెళ్ళడం మంచిదికాదు. మీ క్షేమం చూడ్డం నా బాధ్యత. టైం వేస్ట్ చెయ్యకుండా నాతో రండి!"

"ఓహ్, ఆయన ఉద్రేకం మీకు తెలియదు! నన్నిక్కడ చూస్తే రెచ్చిపోతారు! మిమ్మల్ని నేనే తెచ్చాననుకుంటారు! ఆయనకు ఆవేశం వచ్చిందంటే మీరేమీ చెయ్యలేరు! ఆయన దగ్గర రివాల్వర్ వుంది; మీ దగ్గర వుందా?"

"ఇప్పుడు లేదు. రివాల్వర్ రిస్టువాచీ కాదు; ఎప్పుడూ పెట్టుకు తిరగడానికి. పరిస్థితి అంతవరకూ రాదు. నేనాయనకు షాక్ ఇవ్వబోతున్నాను. కాబట్టి ఆయన జడపదార్థంలా వుండిపోతారు. కమాన్! బి ఎ బ్రేవ్ వుమన్! లెట్స్ గో!"

ఆమె విధిలేక మళ్ళీ కదిలింది. చీకట్లో ఏమీ కనిపించటంలేదు. ఈ చీకట్లో ఇంట్లోంచి తమనెవరూ పసిగట్టలేరు. జాన్ మేడమీద గదికేసి లోపలెవరైనా కనిపిస్తారేమో చూస్తున్నాడు.

పది గజాలు నడిచాక ప్రభావతి హఠాత్తుగా కేకపెట్టి, భయంతో ముందుకు తూలి, జాన్‌ని పట్టుకొంది.

"ఏమిటి ఏం జరిగింది?"

"కాలు.... కాలికేదో తగిలింది .... " అర్చిందామె వణికిపోతూ.

జాన్ ఆమెని విడిపించుకొని నేలమీద వంగి తడిమి చూశాడు.

అతని ఒళ్ళు చల్లబడింది. చేతికేదో మెత్తగా చల్లగా తడిగా తగిలింది.

అలాగే దాన్ని గట్టిగా పట్టుకొని నిలబడ్డాడు. జేబులోంచి అగ్గిపెట్టె తీసి ఒక పుల్ల గీశాడు. ఒక్కసారిగా

వెలిగిన కాంతిలో ప్రభావతి జాన్ చేతిలోకి చూసి మళ్ళీ కెవ్వుమంది.

"షటప్! అరవకండి!" జాన్ వారించాడు, మేడ మీద గదికేసి చూస్తూ. కానీ ఆ గదిలో కదలిక లేదు.

అగ్గిపుల్ల వెలుతుర్లో చేతిలో పక్షిని చూశాడు: అది కాకిపిల్ల—ఇంకా రెక్కలు రాలేదు. సరిగ్గా గుప్పిటలో ఇమిడింది. దాని దేహమంతా ఎర్రగా తడిసివుంది.... కళ్ళు మూసివున్నాయి. దాని బుల్లి కడుపులో బుల్లెట్ రంధ్రం వుంది: అది చచ్చిపోయింది.

"కాకిపిల్ల! చాలా దారుణంగా వేటాడారు. ఈ ప్రాంతాల వేటకు అనుమతి లేదు!" జాన్ చుట్టూ తిరిగి చూశాడు. అతని ప్రక్కనే కుడివైపు ఒక బాదం చెట్టు వుంది!! "వెల్, ఈ చెట్టుమీద గూడు వుండవచ్చు' పదండి ఇక వెళ్దాం!"

ఆమె భయం భయంగా చూసింది; "దాన్ని పారేయండి!"

"జేబులో పెట్టుకుంటాను, ఏం చేస్తారు?"

బంగళా చేరుకొని మెట్లెక్కుతున్నప్పుడు ఈసారి జాన్ కాలికేదో తగిలింది. మళ్ళీ తడిమిచూశాడు: అది చెప్పు—ఆడవాళ్ళ హీల్ చెప్పు.

"ఓహ్! ఇదేదో నిధికి దారితీసే మార్గంలా వుంది—ఈసారి ఏం తగులుతుందని మీ ఊహ?"

"లోనికెళ్ళి నెత్తిమీద చావుదెబ్బ తగిలించుకోకుంటే అదే చాలు! పారిపోదాం, పదండీ!"

జాన్ చక-చకా మెట్లెక్కి తెరిచివున్న తలుపులోంచి జాగ్రత్తగా లోనికెళ్ళాడు. ప్రభావతి తటపటాయిస్తూ అనుసరించింది.

జాన్ లోనికి అడుగువేసి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

ప్రభావతి భయపడూ అతని వెనుక వెళ్ళి నిలబడింది. కానీ, మరుక్షణం కెవ్వుమని కేక పెడుతూ అక్కడినుంచి తిరిగి బయటికి పరుగుతీసింది.

3

"వెల్! ఇక్కడ చిన్నసైజు యుద్ధరంగంలా వుంది. ఇంత ఘర్షణ జరిగి షాట్స్ ప్రేలినా ఎవరికీ విన్పించక పోవడం అసహజంగానూ వుంది!" అన్నాడు లాల్, గదిని కలయజూస్తూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణన్ తల విదిలించాడు. "షాట్స్ కొందరికి విన్పించాయి, ఫ్రెండ్. అయితే అదే క్షణంలో ఒక్కసారిగా కాకులు అరుస్తూ ఎగరడంతో స్పష్టంగా గుర్తించలేకపోయారు. ఈ బంగళా వెనుక గ్యారేజి వుంది. రాత్రి తెల్లవార్లూ పనిచేస్తుంటారు. అందువల్ల అప్పుడప్పుడు మోటారు వాహనాలు బ్యాక్ ఫైర్ చెయ్యడం విన్పిస్తుందట.... బహుశ అదే కావచ్చు అనుకున్నారు."

జాన్ అన్నాడు, "కానీ గ్యారేజిలో ఎవరూ ఈ షాట్స్ వినలేదు, లాల్. అక్కడ ఇంజన్ల రొదతో చాలా గందరగోళంగా వుంది."

లాల్ తలతిప్పి, టేబిల్ దగ్గర నేలమీద పడివున్న ఆకారాన్ని చూశాడు.

ప్రొఫెస్సర్ జీవన్‌రావు దృఢకాయం నిర్జీవంగా, ముఖమంతా రక్తంలో తడిసి వెల్లకిలా పడివుంది. అతని ఎడమకంటి పైభాగంలో బుల్లెట్ గాయముంది. అతని కళ్ళు రెండూ విశాలంగా తెరిచివున్నాయి. పిడికిళ్ళు గట్టిగా బిగుసుకుని వున్నాయి. ఒంటిమీద దుస్తులు

బాగా నలిగిపోయి వున్నాయి—అక్కడక్కడ చిరుగులు కన్పిస్తున్నాయి.

గదిలో వస్తువులన్నీ చెల్లాచెదురుగా పడివున్నాయి. బెడ్ మీద దిళ్ళూ, దుప్పటీ ఓ మూలకి విసిరేసివున్నాయి. దాని ప్రక్కన కుర్చీ బోర్లా పడివుంది. మేజా పై సొరుగు లాగివుంది. ఫ్లవర్ వాజ్ తాకిడికి డ్రెస్సింగ్ మిర్రర్ తూనాతునకలై, పెంకులు చెల్లాచెదురుగా పడ్డాయి. వాటిలో కొన్ని హతుని పాదాల్ని గాయపర్చడంవల్ల అరికాళ్ళు ఎర్రగా కన్పిస్తున్నాయి.

అద్దాల కిటికీ దగ్గర ఒక గాజు గ్లాసు పగిలివుంది. కిటికీ రెక్కలు మూసివున్నాయి. కుడిరెక్క అద్దంలో రెండు రంధ్రాలు ఒక అడుగు ఎడంగా, ఒకదానిపై ఒకటి వున్నాయి. ఆ రంధ్రాల చుట్టూ పగుళ్ళ వ్యాప్తిని జాన్ పరిశీలిస్తున్నాడు. గదిలో ఇంకెక్కడా బుల్లెట్ తాకిడికి గురయిన ప్రదేశాలు లేవు.

నిపుణుల సిబ్బంది సాక్ష్యాధారాల్ని సేకరిస్తోంది.

డాక్టర్ శవాన్ని పరీక్షించి చావు గంటన్నర—రెండు గంటల క్రితం సంభవించిందన్నాడు. అంటే పదకొండూ పదకొండున్నర మధ్య బయట రివాల్వర్ షాట్స్ విన్న వాళ్ళ సమయంతో డాక్టర్ సూచనకి సమన్వయం కుదిరింది. శవాన్ని తరలించారు.

జాన్ లాల్ వైపు తిరిగి అన్నాడు:

"మొత్తం అయిదు షాట్స్ విన్పించాయని జనం చెప్తున్నారు. అయిదు బుల్లెట్స్‌లో రెండు ఈ అద్దం లోంచి దూసుకెళ్ళగా, మూడవది దేహంలో కెళ్ళింది. అద్దంలోంచి బయటికెళ్ళిన రెండు బుల్లెట్స్‌లో ఒకటి బాదం చెట్టుమీద ఈ కాకిపిల్లను గాయపర్చింది. నేను

చెట్టెక్కి చూశాను. గూట్లో మరో రెండు పిల్లలూ, తల్లి కాకీ బిక్కు బిక్కుమంటూ పాపం చాలా నెర్వస్‌గా కన్పించాయి.

"అయితే మిగతా రెండు బుల్లెట్స్ ఏమయ్యాయి? గదిలో ఇంకెక్కడా బుల్లెట్స్ తాకిన స్థలాల్లేవు. ఒక వేళ ఘర్షణలో ఆ యువతి కూడా గాయపడిందా? కొందరు చెప్పిన ప్రకారం నాలుగు షాట్స్ వెను వెంటనే విన్పించాక, కాస్సేపటి తర్వాత మరో షాట్ ప్రేలింది. ఆ యువతి కూడా గాయపడిందనుకుంటే ఇక్కడ బ్లడ్-రక్తం వుండాలి. కానీ లేదు! ఈ గదినుంచి ఆమె పారి పోయిన మార్గంలో ఎక్కడా రక్తం చిందలేదు."

"కాబట్టి, ఇన్‌స్పెక్టర్," జాన్ కృష్ణన్ వైపు తిరిగాడు, "మెట్ల దగ్గర దొరికిన ఈ చెప్పునిబట్టి, ఇక్కడ దృశ్యాన్నిబట్టి హంతునికీ, ఆమెకూ ఘర్షణ జరిగింది—ఇతన్ని చంపాక ఆమె పారిపోయింది. రివాల్వర్ హంతునిది-ఆ సొరుగులోంచి తీయబడింది. ఆమె రివాల్వర్‌తో-బహుశ ఒక బ్రీఫ్ కేసుతో కూడా పారిపోయివుండాలి—"

ఆ తర్వాత జాన్ పావు గంటసేపు కేసు మొదటి నుంచీ వివరించాడు. కృష్ణన్ వివరాలు వ్రాసుకున్నాడు.

"ఇక, జీవన్‌రావ్ అక్రమంగా డబ్బు పోగుచేసు కొంటూంటే ఈ ఇంట్లో గుప్తంగా అపారమైన ధనం వుండవచ్చు. సోదా జరపాలి!"

"వెల్, ఆ పని కృష్ణన్ చేస్తారు" అన్నాడు లాల్ బయటికి దారితీస్తూ.

"మనకిక్కడ పనిలేదు. కేసుతో సంబంధం వున్న వ్యక్తుల్ని కలుసుకోవాలి కమాన్!"

జాన్ కాకిపిల్లను కాయితంలో చుట్టి కృష్ణన్‌కిచ్చాడు:

"దీన్ని జాగ్రత్త చెయ్యండి. కుళ్ళిపోకుండ జాగ్రత్త తీసుకోండి."

"దీనితో ఏం చేస్తారు?"

"దీన్ని కుక్కలకి ఎర వేయడం మనస్కరించడంలేదు. ఎంత ముద్దొస్తుందో ఒకసారి చూడండి! దీన్ని ఫార్మాలిక్ పాత్రలో వేసి పెడితే మంచి అలంకారంగా వుంటుంది."

"చూసేవాళ్లకు మూర్ఛవచ్చేలానూ వుంటుంది! మీ అయిడియా అదికాదు, మిస్టర్ జాన్."

"అవును, కాదు. ఈ కాకిపిల్ల కడుపులో ఎవిడెన్స్ వుంది. గ్రహించారా?"

"ఓ.హో_ఓహో___"

"అలాగే విస్తుపోండి!"

జాన్ బయటికి నడిచి లాల్ ని కలుసుకున్నాడు. ఇద్దరూ క్రిందికివచ్చి డ్రాయింగ్ రూంలో కెళ్ళారు.

అక్కడ ప్రభావతి చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది. ఆమె ప్రక్కన ఒక లావాటి ఆగంతకుడున్నాడు. అతను జీవన్ రావ్ పర్సనల్ సెక్రటరీ మణిగా పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"హలో మాడమ్," లాల్ సానుభూతిగా అన్నాడు, "మీవారి మరణం మమ్మల్ని ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేసింది. ఆయన ఇలా అకాలమృత్యువు పాలవుతారనుకోలేదు! మీకు సానుభూతి తెలియజేస్తున్నాను.

"మీరిప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళిపోవడం మంచిది. మీ సన్నిహితుల ఓదార్పుకావాలి మీకు. మీరు త్వరగా కోలుకుంటారని ఆశిస్తాను. అయితే మీరిప్పుడు మాట్లాడే స్థితిలో వుంటే కొన్ని ప్రశ్నలకి సమాధానాలివ్వండి: మీ భర్త కొన్ని సంస్థల్ని మోసంచేసి డబ్బు పోగు

చేస్తున్నారని మీకు తెలుసా?"

ఈ ప్రశ్నకి ప్రభావతి తలెత్తి కన్నీళ్ల పర్యంతమైన ముఖంతో దీనంగా, నీరసంగా చూసింది.

"తెలియదు,"

"వెల్, ఇప్పుడు తెలుసుకున్నారు. ఈ అద్దె ఇంటిని అక్రమంగా తాకట్టు పెట్టి డబ్బు పొందడమేగాక, ఆ నకిలీ పత్రాల్ని ఒక యువతి తోడ్పాటుతో తస్కరించి నాశనం చేస్తున్నారు....ఆ యువతి ఎవరో తెలుసా?"

"తెలియదు. ఎందరో యువతులతో ఆయనకు పరిచయాలుంటాయి. ఆయన సినీ ప్రొడ్యూసర్."

"అయితే ఈ చెప్పు చూడండి: ఇదెవరిదో తెలుసా?"

"నాకు తెలియదు."

"ఈ బ్రీఫ్ కేసు—ఈ దుస్తులు చూడండి."

"అలాటివి నే నెప్పుడూ చూశ్ళేదు!"

"ఆయనిలాటి పనికి పూనుకున్నారంటే దేశం విడిచి పెట్టే ప్రయత్నంలో వుండవచ్చు. ఏమంటారు?"

"ఈమధ్య ఆయన ప్రయత్నాలు, వ్యవహారాలూ నాకు తెలియవు. ఆ య ని లా టి పనికి ఒడిగడ్తాడని నేనెన్నడూ వూహించలేదు."

మణి మధ్యలో ఆత్రుతగా అన్నాడు:

"సర్ పరిస్థితి విచిత్రంగా వుంది. బాస్ ఇలా చేశారంటే నమ్మలేకపోతున్నాను....ఆయన కలాపాల గురించి ఆమెకేమీ తెలియదు. నేనిప్పుడు అంతా చెప్పేస్తాను. ఆయన పోయాక రహస్యాలు దాచి మీ దర్యాప్తుని కుంటుపర్చలేను. నేను బాస్ ఉప్పు తిన్నాను. ఆయన్ని చంపిందెవరో త్వరగా శిక్షింపబడేలా చూస్తాను!"

"మణి! ఏమిటి నువ్వనేది! నీకేం తెలుసు?" అంది

ప్రభావతి తీవ్రంగా.

"నేను పర్సనల్ సెక్రటరీని."

"నీకు రహస్యాలు తెలిసివుంటే నా దగ్గరెందుకు దాచావు?"

"దాచానా? అవి మీకు తెలుసనుకున్నాను."

"నాకు తెలియవు!"

"అయితే తెలియకుండా వుండటమే మంచిది! పదండి, సర్. మీతో విడిగా మాట్లాడాలి."

ముగ్గురూ బయటపడి నడిచారు.

ఆవరణలోకొచ్చాక కారు దగ్గరికెళ్ళి నిలబడ్డారు. లాల్ సిగరెట్ ముట్టించి తలూపాడు, "ఇప్పుడు చెప్పండి, మణీ."

మణి క్షణం సందేహించి అన్నాడు: "సర్, ఆయనిలా అవినీతికి పాల్పడ్డారంటే నమ్మలేకపోతున్నాను. కాని మీ మాటల్లో నిజముందనిపిస్తోంది.... ఆయన రెండు చిత్రాలు దెబ్బతీశాక వున్నదంతా వూడ్చుకుపోయింది. అప్పులు మిగిలాయి. మద్రాసులో ఇల్లు తాకట్టులో వుంది. ఇక్కడి ఇల్లు భార్య పేర్న వుంది. ఆమె తాకట్టుకు అంగీకరించలేదు. నాకు తెలిసి ఆమె ఎన్నడూ భర్త కష్టాల్లో చేయూతనివ్వలేదు. వాళ్ళమధ్య శంకాం కురం విషయంలో వివాదాలున్నాయి. ఒకర్నొకరు నిందించుకుంటారు....సరే, బాస్ ఈ రెండు నెలలు చాలా అశాంతిగా గడిపారు. చిత్ర నిర్మాణానికి స్వస్తి చెప్పారు. కానీ ఈ నిర్ణయం బయటివాళ్ళకి తెలియనివ్వలేదు.

"ఈమధ్య ఆయన నాతో ఒకమాట చెప్పారు: ఇక్కడ్నుంచి శాశ్వతంగా వెళ్ళిపోయి సింగపూర్‌లో

స్థిరపడతానన్నారు. అక్కడేదైనా వ్యాపారం చేస్తానన్నారు. ఎలాగైనా భార్యని ఒప్పించి, ఇల్లు అమ్మేసి ఆ డబ్బుతో వ్యాపారం ప్రారంభిస్తానన్నారు. ఇక్కడ అప్పులకి మరికొంత గడువు పొడిగించి, ఆ లోపు చెల్లిస్తానని వాగ్దానాలు చేస్తానన్నారు. భార్యతో బాటు నన్ను కూడా తీసుకెళ్తానన్నారు. నేనంటే ఆయనకు చాలా నమ్మకం, గురి.

"కానీ సర్, ఆయన నాతో ఒక విధంగా చెప్పి మరోవిధంగా చేస్తున్నారని ఇప్పుడే తెలిసింది. ఆయనలాటి పనులెప్పుడూ చెయ్యలేదు. ఇల్లమ్మడానికీ, సింగపూర్ వెళ్ళడానికీ భార్య ఒప్పుకోలేదనుకుంటాను. లేక, ఆమెతో విసిగిపోయి విడిచిపెట్టాలనే ఉద్దేశంతో ఆయన ఆలోచన ఆమెతో చెప్పలేదనుకుంటాను.

"ఇదే నిజమైతే అయన మరో స్త్రీని చేపట్టివుండాలి. ఆమెతో డబ్బు కూడబెట్టుకొని, భార్యకు తెలియకుండా సింగపూర్ వెళ్ళాలనుకొని వుండాలి. ఇంతలో ఇలా— ఆయన అన్ని సమస్యలనుంచీ ఇలా విముక్తి పొందారు, సర్!"

"ఆ యువతి ఎవరో మీకు తెలుసా?"

"ఎవరని చెప్పాలి? ఆయన జీవితంలో చాలామంది వున్నారు."

"ఇటీవల కాలంలో ఎవరున్నారో చెప్పండి."

"ఓహ్, ఆయనింకా చంచల క్రేజీనుంచి బయట పడలేదు! చంచలను ఆయనే ఫీల్డుకి తెచ్చారు—ఆరేళ్ళ క్రితం. ఇప్పటికీ ఆమె ఎవర్‌గ్రీన్ హీరోయిన్. ఆమె ధాటికెవరూ తట్టుకోవడంలేదు. ఇక్కడ మొట్టమొదటి స్టూడియో నిర్మించినప్పుడే బాస్ స్థిరపడ్డారు. అలాగే

చంచల బాస్ మొదటి చిత్రంలో నటించినప్పుడే ఇక్కడ పరిచయమైంది. ఇప్పటికీ ఇద్దరూ చాలా సన్నిహితంగా వుంటారు. ఒకర్నొకరు విడిచివుండలేరు! బాస్ మరో యువతిని చేపట్టివుంటే చంచల తప్ప మరెవరూ నా దృష్టిలో లేరు."

"కానీ చంచల అందుకు ఒప్పుకుంటుందా? ఇక్కడ బంగారు జీవితాన్ని కాలదన్ని జీవన్‌తో మామూలు జీవితానికి సిద్ధపడుతుందా?"

"చెప్పలేను. చూస్తే ఆమె జీవన్‌ని వదులుకునేలా లేదు."

"కాని మీ బాస్ ఆమెని ఒప్పించి వుండడు. మరో యువతిని చేపట్టివుండాలి. ఈ దొంగతనాల్ని నిర్వహించారంటే అది డబ్బూ, పేరూ వున్న చంచల సహాయంతో కాదు. ఆయనతో వెళ్ళడానికంగీకరిస్తే ఆమె దగ్గర చాలా డబ్బు వుంది. ఇలా అవినీతికి పాల్పడే అగత్యం మీ బాస్‌కు లేదు. ఈమధ్య మీ బాస్ మరెవరితోనైనా ఎక్కువగా గడపడం చూశారా?"

"లేదు,"

"ఈ చెప్పూ, దుస్తులు చూడండి—"

"చూశాను. ఇవి ఎవరివో నాకు తెలియదు."

"వెల్, మీ బాస్‌తో ఆ యువతికి ఎందుకు ఘర్షణ జరిగిందో తెలియడంలేదు. అకస్మాత్తుగా వాళ్ళిద్దరిమధ్య ఏ వివాదం తలెత్తివుంటుంది? ఘర్షణలో రివాల్వర్ పాత్ర వహించిందంటే సమస్య ప్రాణాలమీదకొచ్చి వుంటుంది. అంటే ఆమె బ్లాక్ మెయిల్ కొడిగట్టిందా? ఆయన భార్య ఎలాంటిది? ఆయన బయటి వ్యవహారాల్ని

సహిస్తుందా?"

"చంచలతో ఘర్షణపడ్డాక ఆయన గురించి పట్టించుకోడం మానేసింది."

"ఓహ్! ఆమె చంచలతో ఘర్షణపడిందా? ఎందుకు?"

"బాస్‌తో ఆమె వ్యవహారం సహించలేక!"

"అయితే తర్వాత పట్టించుకోడం ఎందుకు మానేసింది?"

"ముందు విరక్తి అనుకున్నాను. తర్వాత చంచల అంటే దేనికో భయపడుతోందని తెలుసుకున్నాను."

"భయమెందుకు? ఆమె జీవన్‌కు భార్య."

"ఎవరైనా కానీయండి. చంచలజోలికి వెళ్ళి ఎవరూ బాగుపడలేరు. ఆమె నిప్పులాంటిది."

"అంటే ప్రభావతిని బెదిరించిందా?"

"అదే నా అనుమానం. కానీ ఏ విషయంలో బెదిరించి వుంటుందో తెలియదు."

"ఈ ఘర్షణ ఎప్పుడు జరిగింది?"

"రెండేళ్ళయింది."

"చంచల జీవన్‌తో మరో యువతిని సహిస్తుందా?"

"ఆమె నిప్పులాంటిది! జీవన్‌తో ఎవర్నీ సహించదు!"

"అందుకే ప్రభావతిని బెదిరించి వుంటుందా?"

"కాదు."

"ఎందుక్కాదు?"

"భార్య ప్రేయసి కాదు కదా?"

లాల్ నవ్వాడు, "ఆల్‌రైట్, మీరు చాలా విషయాలు చెప్పారు. మీరిక వెళ్ళవచ్చు. అవసరమైతే తర్వాత కలుస్తాం."

4

మర్నాడు జీవన్‌రావ్ మరణవార్త దావానలంలా వ్యాపించింది. హైద్రాబాదులో, మద్రాసులో కూడా కలకలం రేపింది. ప్రజలు విభ్రాంతి చెందారు. సన్నిహితులు, శ్రేయోభిలాషులూ దుఃఖ సముద్రంలో మునిగారు.

సినీ ఫీల్డు యావత్తు మూతపడింది: షూటింగ్సు కాన్సిలయ్యాయి. పలుచోట్లనుంచి ప్రముఖులంతా హైద్రాబాదుకు ప్రయాణమయ్యారు.

జీవన్ మృతదేహం పోస్ట్‌మార్టమ్ నిమిత్తం రాత్రంతా మార్చురీలోనే వుంచారు. ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి పోస్టుమార్టమ్ ప్రారంభించారు. సాయంత్రం అయిదు గంటలకి గొప్ప వూరేగింపుతో అంత్యక్రియలు జరుగుతాయి.

ఆ ఉదయం చంచల జీవన్ ఇంటికి వెళ్ళి ప్రభావతిని కావలించుకుని వలవలా ఏడ్చేసి అందర్నీ సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తింది. రెండేళ్ళ క్రితం బహిరంగంగా దూషణలకి పాల్పడ్డ ఈ ఇద్దరి మధ్య అకస్మాత్తుగా విభేదాలు సమసిపోవడంతో, గాసిప్ పత్రికలకి మంచి మేత దొరకింది.

జీవన్ చావు గురించి పత్రికలు పూర్తి వివరాలు ప్రకటించలేదు. అతని వ్యక్తిత్వానికి మచ్చ తెచ్చే విషయాలన్నీ పోలీసులు మరుగుపర్చారు. ఇంకా బయల్పడని ఏదో ఆంతరంగిక వ్యవహారంలో జీవన్ ఒక అనామక యువతితో ఘర్షణపడిన ఫలితంగా ఈ ఘటన జరిగిందనీ, విస్తృత పరిధిలో వేగంగా దర్యాప్తు సాగుతోందనీ కమీషనర్ చెప్పినట్లు వ్రాశాయి.

అనామక యువతి జాడ కనుక్కోవడంలో డిటెక్టివ్‌లు కొంతవరకు సఫలమయ్యారు. ఆమె ఇంట్లోంచి పారిపోతోండగా ఎవరూ చూడకపోయినా, దారిలో ఎవరికీ తారసపడకపోయినా, హత్య జరిగిన సమయంలో ఇంచుమించు కొన్ని నిమిషాల వ్యవధిలో ఏర్‌పోర్టు దగ్గర టాక్సీ ఎక్కిన ఒక యువతిని వేటాడారు.

ఆమె చేతుల్లో బ్రీఫ్‌కేసు లేదు. హాండ్ బ్యాగున్నది. హోటల్ మయూర్ ముందు దిగాక ఆమె అచూకీ గాల్లో కలిసింది....

అయితే మంగళరామ్, ధరమ్‌చంద్‌ల అస్పష్ట వర్ణన ఆ యువతికి సరిపోయింది. ఆమె నడకలో అందర్నీ ఆకర్షించే ప్రత్యేకత వుంది: మగరాయుడి నడక: ఇరు ప్రక్కలా తూలుతూ నడుస్తుంది. డిటెక్టివ్‌లు ఈ గుణాన్నీ, ఆమె ఆనవాల్నీ మణికి వినిపించి; గంటన్నర సేపు ప్రయత్నించి ఫలితం రాబట్టారు.

డిటెక్టివ్‌ల ప్రశ్నలతో మెదడు పూర్తిగా వేడెక్కిన మణి, "ఇప్పుడు తెలుస్తోంది! ఆమె ఎవరో తెలుస్తోంది! ఆ అమ్మాయి ఉషారాణి!" అనర్చాడు.

వెంటనే ఉషారాణి ఫ్లాట్ చేరుకున్నారు. దానికి తాళం వుంది. ఆమె రాత్రినుంచి లేదని తెలిసింది. అక్కడ పోలీసు నిఘా వుంచారు.

ఆమె ఎమ్మెస్సీ చదువుతోందనీ, అయితే ఈ మధ్య చదువు మానేసి తిరుగుతోందనీ పొరుగువాళ్ళు అన్నారు. ఆమె స్నేహితులందరివద్దా వెతికారు. ఎక్కడా లేదు. స్వగ్రామానికి ఫోన్ చేశారు. అక్కడికీ చేరలేదు. వచ్చిన వెంటనే కస్టడీలోకి తీసుకోమని అక్కడి పోలీసులకి

హెచ్చరిక చేశారు.

కానీ, హోటల్ మయూర్ దగ్గర ఆమె అదృశ్యం ఎంతకీ అంతుబట్టలేదు! ఆమె లోనికి రాలేదని డ్యూటీలో వున్న రిసెప్షనిస్టు అన్నాడు. అక్కడ టాక్సీ దిగి నడిచి వెళ్ళడానికి పరిసరాల్లో వీధి ఎక్కడా లేదు. ఆమె టాక్సీ మారిందనుకొంటే అక్కడ టాక్సీ స్టాండు కూడా లేదు. ఏ రన్నింగ్ ఆటోలోనో వెళ్ళివుంటే మాత్రం ట్రేస్ చెయ్యడం చాలా శ్రమతో కూడుకున్న పని.

అక్కడితో వేటకి బ్రేకు పడింది.

ఉదయం పదిగంటలకి కృష్ణన్ ఫోన్ చేసి, జీవన్ ఆఫీసులో పన్నెండు లక్షల రొక్కం, కొన్ని డాక్యుమెంట్స్ లభించాయని చెప్పాడు. రామ్‌బ్రదర్స్‌కి కబురు వెళ్ళింది. వాళ్ళిద్దరూ ఆ డాక్యుమెంట్స్ తమవేనని ధృవపరచి, డిటెక్టివ్‌ల సేవానిరతిని కొనియాడారు.

5

ఫోరెన్సిక్ లాబ్ డైరెక్టర్ డాక్టర్ ఖాదిల్కర్ డిటెక్టివ్‌లను సావధానంగా చూసి, "అవును, ఇది నిజం." అన్నాడు.

"ఎలా నిజం! నమ్మలేకపోతున్నాను" అన్నాడు లాల్

"మీ ముద్దుల కాకిపిల్ల!" కృష్ణన్ అన్నాడు జాన్‌ని ఉద్దేశించి, "పాపం, తాను బలి అవుతూ అతి ముఖ్యమైన క్లూ మనకిచ్చింది! ఈ క్లూతో హత్యా స్వరూపమే మారిపోయింది!"

జాన్ అన్నాడు, "మీరు బాగా రూఢిచేసుకొనే ఈ విషయం చెప్తున్నారా?"

బాలస్టిక్స్ ఎక్స్‌పర్టు ఇస్కిందర్ తలూపాడు:

"అవును, పొరపాటులేదు. హతుడి మెదడులో, కాకిపిల్ల కడుపులోనూ వున్న బుల్లెట్స్ ఒకటి కావు. అవి వేర్వేరు రివాల్వర్స్‌నుంచి వచ్చాయి."

"అదెలా సంభవం?"

"నా ఉద్దేశంలో కిటికీ అద్దంగుండా ఒక రివాల్వర్ రెండుసార్లు ప్రేలాక, హతుని తలలో మరో రివాల్వర్ ప్రేలింది. అయితే హతుని తలలో రెండు బుల్లెట్స్ వున్నాయి—"

"ఏమిటీ! రెండు బుల్లెట్స్!"

"అవును, డాక్టర్ నాకు రెండు బుల్లెట్స్ అందించారు. అవి రెండూ మెదడులో లభించాయి. గాయం ఒకటే. కానీ బుల్లెట్స్ రెండు. ఈ రెండు బుల్లెట్స్ ఒకటే. ఒకే కోణంలో ప్రయాణించాయి. గాయం క్లోజ్ షాట్ కాదు. గాయం చుట్టూ గన్ పౌడర్, ఆయిల్ మరకలు లేవు. రివాల్వర్ కొన్ని అడుగుల దూరంనుంచి షూట్ చెయ్యబడింది."

"ఎలా? అప్పుడు బుల్లెట్స్ రెండూ ఒకే రంధ్రం గుండా ఎలా వెళ్ళాయి?"

"ఇలా చాలా అరుదుగా జరుగుతుంది—రివాల్వర్ చెడిపోయినప్పుడు లేదా చాలా కాలంగా ఉపయోగించకుండా వుంచినప్పుడు. ట్రిగ్గర్ లాగినప్పుడు బుల్లెట్ ప్రేలకుండా మజిల్ లోనే ఇరుక్కుంటుంది. మరోసారి లాగినప్పుడు రెండవ బుల్లెట్ ప్రేలి, మొదటిదాన్ని ప్రేల్చి—దాన్ని నెట్టుకుంటూ పోతుంది. అలా రెండూ ఒకే మార్గంలో, కోణంలో ప్రయాణించి; ఒకే బిందువును తాకుతాయి. వీటిని టాండెమ్ బెల్లెట్స్ అంటారు. ఈ హత్యలో సరిగ్గా ఇలాగే జరిగింది."

"ఓహ్, అయితే ఈ రివాల్వర్ ఏ రకానికి చెందింది?"

".38 కాలిబర్, కోల్ట్. లోడ్ చేసి చాలాకాలంగా ఉపయోగించలేదు."

"రెండవ రివాల్వర్?"

"అదే కాలిబర్, స్మిత్. కండిషన్‌లో వుంది."

"థ్లూ ఇచ్చిన కాకి పిల్ల!" జాన్ నిట్టూర్చాడు, "వూహించండి, మనమెంత అదృష్టవంతులమో! కాకి పిల్లను బుల్లెట్ తాకకపోతే, ఈ సంఘటనలో రెండు రివాల్వర్స్ ఉపయోగించబడ్డాయని ఎన్నడూ తెలిసేది కాదు!"

"అదే నేనంటున్నాను!" అన్నాడు కృష్ణన్, "కాకి పిల్లను తాకివుండకపోతే దీని జత బుల్లెట్‌లాగే ఇదీ మాయమయ్యేది! ఇక శవంలో దొరికిన బుల్లెట్స్‌తో మనం నిర్దోషిని పట్టుకొని శిక్షించేవాళ్ళం!"

"హతుని తాకిన బుల్లెట్స్ కొంత దూరంనుంచి వచ్చాయి గనుక, అతనితో పెనుగులాడుతున్నప్పుడు ఉషారాణి చేతిలో ప్రేలిన బుల్లెట్స్ అవి కావడానికి వీల్లేదు. ఆ బుల్లెట్స్ కిటికీగుండా బయటికెళ్ళాయి. కాబట్టి కాకిపిల్లలో లభించిన బుల్లెట్‌కు చెందిన స్మిత్ రివాల్వర్ ఆమె చేతిలో వుంది. ఇక టాండెమ్ బుల్లెట్స్‌ని పంపిన కోల్ట్ రివాల్వర్ మరో వ్యక్తి చేతిలో వుండాలి.

"ఆ మరొక వ్యక్తి ఇద్దరిమధ్య ఘర్షణను అవకాశంగా తీసుకొని, చాటుగా వుండి షూట్ చేసి వుండాలి. అలాగాక హతునివద్దా, ఉషారాణివద్దా చెరొక రివాల్వర్ వుంటే; కోల్టు రివాల్వర్ ఉషారాణి చేతిలో వుంటే! షాట్స్ ప్రేలినపుడు ఇద్దరూ పెనుగులాడుతూగాక, కొన్ని అడుగులు ఎడంగా వుంటే మాత్రం పరిస్థితి మా

నూహించవచ్చు—అతన్ని ఉషారాణి చంపి వుండాలి.

"కానీ ఇద్దరివద్దా రివాల్వర్స్ వుండేందుకాస్కారం లేదనిపిస్తోంది. రికార్డ్ ప్రకారం జీవన్ దగ్గర ఒకటే రివాల్వర్ వుంది—స్మిత్. ఇక ఉషారాణి దగ్గర కోల్టు వుండే వీల్లేదు. ఆమె విద్యార్థిని.

"కాబట్టి ఈ కోల్టు రివాల్వర్ ఉపయోగించిన వ్యక్తి మరొకరున్నారు. జీవన్ ఉషారాణిల మధ్య పెనుగులాట జరుగుతున్నప్పుడు ఉషారాణి చేతిలోనో, లేక జీవన్ చేతిలోనో రెండుసార్లు రివాల్వర్ పేలాక, అప్పుడు ఈ వ్యక్తి చాటుగావుండి తన రివాల్వర్ ప్రయోగించి వుండాలి. ఆ తర్వాత ఉషారాణి పోయాక అక్కడ జీవన్ రివాల్వర్ నీ, బ్రీఫ్ కేసునీ తొలగించి వుండాలి."

"వాటిని తొలగించటంలో ఉద్దేశమేమిటి? చాటు మనిషి దగ్గర .38 కోల్టు వుందంటే ఆ వ్యక్తి పురుషుడై వుండాలి. కొన్నాళ్ళుగా—బహుశ ఏళ్ళుగా దీన్ని ఉపయోగించకున్నా గురి బ్రహ్మాండంగా వుంది. అతనెవరు? ఎవరైనా ఫైనాన్సర్ కావచ్చా?" అన్నాడు జాన్.

"ధరమ్‌చంద్?" కృష్ణన్ అడిగాడు, "చెప్పలేం, కాని, జీవన్ సెక్రటరీ మణిని కూడా మనం దృష్టిలో వుంచుకోవాలి."

లాల్ ఇస్కిందర్ వైపు తిరిగాడు:

"బుల్లెట్స్ విషయంలో నాకు సందేహం వుంది. స్మిత్ రివాల్వర్ నుంచి వెలువడ్డాయని మీరు చెప్తున్న బుల్లెట్స్‌లో ఒకటి లక్ష్యాన్ని—పక్షిని తాకకముందు రెండు యానకాల గుండా ప్రయాణించింది—"

"అవును. ఒకటి గాలి, రెండోది అద్దం."

"దట్స్ రైట్. గాలి బుల్లెట్స్‌ని హాని చెయ్యాగు. కాని అద్దంనుంచి దూసుకెళ్ళున్నప్పుడు రాపిడివల్ల బులెట్ మీాది రేఖాకృతులు చెడిపోయి గుర్తించడం కష్టం కావచ్చునేమో?"

ఇస్కిందర్ నవ్వాడు.

"అలా జరగదు. అద్దంవల్ల స్ట్రియేషన్స్ చెడిపోవు. మేం పరీక్షలు జరుపుతున్నప్పుడు ఇసుక సంచుల్లోకి షూట్ చేస్తాం. అద్దంకంటే ఇసుకవల్ల ఎక్కువ రాపిడి వుంటుంది. అయినా బుల్లెట్స్ కెలాటి హానీ జరుగదు.

"మిస్టర్ లాల్, ఈ బుల్లెట్స్ అన్నీ ఒకే రివాల్వర్ నుంచి వెలువడ్డాయని మీా అనుమానం కావచ్చు. అది నిజం కాదు. స్ట్రియేషన్స్ విషయం అలావుంచి, శవంలో దొరికిన బుల్లెట్స్, పక్షిలో దొరికిన బుల్లెట్ విభిన్నాకృతుల్లో వున్నాయి."

"ఆల్ రైట్. షూట్ చేయబడ్డ అయిదు బుల్లెట్స్‌లో నాలుగింటి ఉనికి తెలిసింది. మరో బుల్లెట్ సంగతేమిటి? అదెక్కడ—ఎవర్ని తాకింది?"

"నేనా గదిని ఉదయం పరిశీలించాను. కిటికీ అద్దంలో తప్ప ఇంకెక్కడా బుల్లెట్స్ తాకలేదు. ఆ యువతిని తాకివుంటే అక్కడ రక్తం వుండేది. ఆమె జెట్ విమానంలా ఏర్‌పోర్టు చేరుకొని టాక్సీలో మాయమైందంటే గాయపడి వుండదు. ఒకవేళ చాటుమనిషి చేతి నుంచి ఆ బుల్లెట్ వెలువడివుంటే అది ఉషారాణిని వెంబడించి వుండవచ్చు—"

జాన్ వులికిపడ్డాడు "యూఆర్ డామ్ కరెక్ట్! నాలుగు షాట్స్ తర్వాత కాస్సేపటికి అయిదవ షాట్ విన్పించింది. అది ఉషారాణి పారిపోతున్నపుడు చాటు

మనిషి షూట్ చేసి వుండవచ్చు. కాని గురి తప్పింది!"

"నా వూహ కూడా అదే!" అన్నాడు ఇస్కిందర్.

లాల్ కృష్ణన్ వైపు తిరిగాడు, "వెల్! మీరిప్పుడు సినీ నటి చంచలదగ్గర రివాల్వర్ వుందేమో చెక్ చెయ్యండి!"

"హీరోయిన్ చంచల?" కృష్ణన్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"యస్. మిస్ చంచలాదేవి." అన్నాడు జాన్.

"ఎందుకు? ఆ చాటు వ్యక్తి ఆమే అనుకుంటున్నారా?"

"ఏమనుకుంటున్నామో ఆమెని కలుసుకొనివచ్చాక చెప్తాం!" అన్నాడు లాల్.

అదే క్షణంలో ఫోను మ్రోగింది.

లాల్ అవతలి కంఠం విని, "యస్, లాల్ హియర్" అన్నాడు.

"మిస్టర్ లాల్! నేను సినీ నటి చంచలను మాట్లాడు తున్నాను. నన్ను క్షమించండి, చాలా తప్పుచేశాను. నేనిలా ఎందుకు చేస్తున్నానో తెలియటంలేదు! మనసు పూర్తిగా వికలమైంది. రాత్రంతా నిద్రలేదు! జీవన్ నా గదిలో రాత్రంతా నవ్వుతూ గడిపాడంటే మీరు నమ్మరు. అతన్ని ద్రోహంచేశాను. అతనికా దుస్థితి కల్గించి మనశ్శాంతిగా బ్రతకలేను! నా మనసు క్షోభిస్తోంది! నా అంతరాత్మ ఈ పాపం సహించనంటోంది!

"నేనింకా అబద్ధాలు చెప్తూ నటించలేను! జీవన్ని నేనే చంపాను. అతను నన్ను మోసంచేశాడు. నేను కసిదీరా చంపాను. కానీ నాకు మనశ్శాంతి లభించలేదు! ఇక జీవన్ ఆత్మ నన్ను వదిలిపెట్టదు! అందుకే పశ్చాత్తాపంతో నేనే శిక్ష విధించుకుంటున్నాను....అవును,

నేనిప్పుడు చచ్చిపోతున్నాను. ఇదే నా పాపానికి—"

"హలో!" లాల్ అర్చాడు మధ్యలో, "మీరు త్వరపడకండి!"

కానీ లైను కట్ అయింది.

"కమాన్! కమాన్! ఆమెని ఆపాలి!" లాల్ విసురుగా బయటి కురికాడు.

కానీ అక్కడికెళ్ళేటప్పటికి అంతా అయిపోయింది. చంచల ఫోను దగ్గర చేతిలో రివాల్వర్ తో, రక్తంలో బోర్లా పడివుంది.

6

చంచల ఆత్మహత్య చేసుకోలేదనీ, హత్యచేయ బడిందనీ డిటెక్టివ్ ల పరిశోధనలో తేలింది. ఆమె ఒక పెద్ద బ్లాక్ మెయిలర్ అని కూడా బయటపడింది.

లాల్ అన్నాడు: "లుక్ హియర్, చంచలను హత్య చెయ్యడానికి రెండు మోటివ్స్ వున్నాయి. ఒకటి జీవన్ హత్యను తప్పించుకోవడం. రెండు, ఆమె బ్లాక్ మెయిల్ నుంచి విముక్తిపొందడం.

"ఆ చాటుమనిషి పురుషుడు కావచ్చన్న అనుమానం ఇప్పుడు తీరింది. చంచల హత్యలో స్త్రీ పాత్ర జీవన్ హత్యను కూడా ఆమె మీద రుజువు చేస్తుంది. అటు జీవన్ తో, ఇటు చంచలతో విసిగిన ఒక స్త్రీ ఈ హత్యలకు పూనుకుంది.

"అయితే చంచలను చంపి, ఆమె అంత వేగంగా ఎలా మాయమైందో అర్థంగావడంలేదు. ఆధారాల్నిబట్టి ఆమె పదకొండున్నరకు వెనుక దారిగుండా వెళ్తూ కన్పించింది. మనం పదకొండూనలభైకి అక్కడ చేరుకున్నాం- ఈ పదినిమిషాల వ్యవధిలో ఆమె ఫోటోలు గాలించి

ఎలా స్వాధీనం చేసుకుంది? అందుకు కొంత సమయం పడుతుంది. ఆ సమయాన్ని ఆమె నిర్దిష్టంగా వూహించడం కష్టం. ఆమె ఫోను పెట్టేసిన కొన్ని నిమిషాల్లో అక్కడికి మనం చేరుకుంటాం. ఆ భయంతో, కంగారుతో ఆమె ఫోటోలు గాలించడం దుస్సాధ్యం.

"కాబట్టి ఆ ఫోటో లెక్కడ వున్నాయో ఆమెకి ముందే తెలిసివుండాలి. ఆమె అన్నీ ఆరాతీసి రంగంలో దిగివుండాలి. అలాటి పక్షంలో అనుకున్నది క్షణాల్లో చేసేసి పారిపోగలదు!"

"అలాగాక ఇలా కూడ జరగవచ్చు," అన్నాడు జాన్.

"వెల్, ఎలా?"

"చంచలను చంపి ఆమె ఫోటోలతో పారిపోయి వుండదు. అవి ఎక్కడున్నాయో ఆమెకు తెలియదు. చంచల బ్లాక్ మెయిలరని పోలీసులు వూహించరు గనుక, వాళ్ళు గాలించే ప్రయత్నం చెయ్యరన్న నమ్మకం ఆమె కుండవచ్చు. అందువల్ల ఆ ధీమాతో రాత్రి పారిపోయి, మర్నాడు ఎప్పుడో వీలుచిక్కినప్పుడు వచ్చి గాలించి వుండవచ్చు.

చంచలకు బ్లాక్ మెయిలింగ్ లో సహాయపడే మున్నా పోలీసులకి లొంగిపోయినప్పుడుగానీ, ఆమె హత్యలో బ్లాక్ మెయిలింగ్ ఏంగిల్ మనకు నిర్ధారణ కాలేదు. అప్పటికి ఆ ఫోటోలు మాయమయ్యాయి. వాటికోసం ఎక్కడ వెతకాలో ఆమెకు తెలుసు—సినీ నటుల సంపద అంతా బాత్ రూమ్స్ లోనే ముఖ్యంగా వుంటుందన్న నానుడి వుండనే వుంది—"

లాల్ తలూపాడు. "కానీ బాత్ రూంలో పరాయి

వేలిముద్రలేవీ లేవు! ఆమె తెలివిగలది. చంచల బాడీ గార్డు మున్నా కథనం ప్రకారం చంచల దగ్గర చాలా వ్యక్తులకు చెందిన ఫోటోలుండాలి. మరి ఈ హంతకి తనవేగాక, అన్నిటినీ మాయంచెయ్యడంలో ఉద్దేశం ఏమిటి?"

"సింపుల్. మన బ్లాక్ మెయిల్ యాంగిల్ నిరాధారం కావడానికి. చంచల జీవన్ని చంపి, తద్వారా ఆత్మహత్య చేసుకుందని మనం నమ్మటం ఆమెకు చాలా ముఖ్యం."

"అంటే హంతకి ఎవరు? ప్రభావతి కావచ్చా?"

లాల్ నవ్వాడు: "కాకూడదా? చంచల ఆమెని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తోందని (ఏదో రూపంలో) మనకు ముందే తెలుసు. మున్నా కూడా చెప్పాడు. జీవన్తో జీవితం సాఫీగా సాగడానికి చంచలకోసం అతను ప్రభావతి ప్రేమకలాపాల్ని ఫ్లాష్! ఫ్లాష్! చిక్కారు దొంగలు—అని కెమెరాలో దాచేసుకున్నాడు. పాపం, పిల్లలకోసం ప్రభావతి పాట్లు ఫలించలేదు!"

జాన్ నిట్టూర్చాడు: "అంతా సర్కమ్స్టెన్షియల్. ఫిజికల్ ఎవిడెన్స్ లేదు. ఆమె చాలా తెలివిగా ప్రవర్తిస్తోంది, లాల్. ఫోన్లో ఆమె కంఠంగనుక పసిగట్టి వుంటేనా! ప్చ్, ఆమెని పట్టుకొని అరెస్ట్ చెయ్యడానికి రుజువులూ, ఆధారాలూ ఏవీలేవు. ఆమెని మరో విధంగా ట్రాప్ చెయ్యాలి. కానీ ఎలా చెయ్యగలమో తెలియడంలేదు!"

"వెల్, మనం ఇప్పుడేం చేస్తున్నాం? ఉషారాణి వ్యవహారం ఎంతవరకొచ్చింది? ఆమెని ఇంకా ఎందుకు పట్టుకోలేక పోతున్నాం!"

"చంచల హత్యలో బ్రెయిన్స్ బిజీగా...."

"పార్టనర్! ఇప్పుడు తట్టింది!"

"ఏమిటి? నీ బ్లడీ బ్రెయిన్ ఏమి కనిపెట్టింది?"

"ఏం కనిపెట్టాలి? సిగ్గుపడాలి జాన్, చాలా సిగ్గుపడాలి! చందమామ కోసం చకోరపక్షుల్లా ఊషారాణి రాక కోసం ఇలా ఎదురుచూస్తూ కూర్చోకుండా, ఆమె ఫ్లాట్‌ని సోదాచేసి ముందుకు సాగాలన్న ఆలోచన ఎందుకు రాలేదూ అంటాను!"

జాన్ తలవంచుకున్నాడు.

"నేను నిజంగా సిగ్గుపడుతున్నాను లాల్, నువ్వెళ్లు."

7

లాల్ బాలానగర్‌లో ఆరంతస్తుల వనరాజ్ ఫ్లాట్స్ ముందు కారు దిగి, మఫ్టీలో వున్న కానిస్టేబిల్‌ని సైగచేసి పిల్చాడు.

"అలసిపోయినట్టున్నావు. ఏమాలోచిస్తున్నావ్?"

"టైం వేస్టుచేస్తున్నాం సర్, ఆమె ఇక రాదు!"

"కనీసం నువ్వు రాదనుకుంటావు. నీ సూపర్స్ అదీ అనుకోవడంలేదు. నాతోరా, ఆమె ఫ్లాట్ సోదా చేద్దాం."

ఇద్దరూ లోనికెళ్ళి కౌంటర్ దగ్గర ఆగారు. క్లర్కు లాల్‌ని గుర్తుపట్టి, "మళ్ళీ వచ్చారా? ఆమె దొరకలేదా?" అన్నాడు.

"ఆమె ఫ్లాట్ సోదా జరపాలి."

"కానీ దానికి తాళం వుంది...."

"పాస్ కీ నీ దగ్గర వుంటుండి చూడు——"

"కానీ రూల్స్ ఒప్పుకోవనుకుంటాను...."

"నువ్వనుకునేదానికీ, మేం అనుకునేదానికీ చాలా

తేడా వుంది. ఆమె ఫ్లాట్ వదిలి పారిపోయి తాను దోషినని నిరూపించుకుంటోంది—స్టుపిడ్ బర్డ్!"

క్లర్క్ అయిష్టంగా తాళంచెవి అందించాడు.

లాల్ కానిస్టేబిల్తో రెండో అంతస్తులో చేరుకొని, ఉషారాణి ఫ్లాట్లో ప్రవేశించాడు. రెండు గదుల ఫ్లాట్. కిచన్, బాత్రూం వున్నాయి. ముందుగది పుస్తకాలతో, పత్రికలతో చిందరవందరగా వుంది.... వెనుక గది బెడ్రూం. అక్కడ కూడా లేనిదంటూ లేకుండా అన్ని సినీ వార, మాసపత్రికలూ చెల్లాచెదురుగా పడివున్నాయి.

సినిమా పిచ్చి అనుకుంటాను, సర్.

సినిమా పక్షి, అన్నాడు లాల్, ఆమె ఫోటో ఒకటి గాలిస్తే పట్టుకోడం తేలిక!

ఇద్దరూ చెరోగది వెతకసాగారు. లాల్ బెడ్రూంలో టేబిల్ సొరుగులు లాగి చూడసాగాడు. వాటినిండా అలంకరణ సామగ్రి తప్ప ఏమీ లేదు. గోడలో బిగించి వున్న అలమైరాలో బట్టలున్నాయి. ఆమె సూట్కేసు బెడ్ క్రింద వుంది. పేస్టు, బ్రష్ వగైరా బాత్రూంలోనే వున్నాయి. అంటే ఆమె ఉన్నపళంగా పారిపోయింది.

ఇంతలో కానిస్టేబిల్ పిల్చాడు. లాల్ వేగంగా వెళ్ళాడు. అతనొక ఫోటో చూపిస్తూ, "ఇది చూడండి!" అన్నాడు. లాల్ అందుకొని చూశాడు. అతనెవరో గుర్తించడానికి కొన్ని క్షణాలు పట్టింది. అతని కళ్ళు ఉలికిపడి, ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది. ఫోటో తిప్పి చూశాడు. దానిమీద: 'నా హృదయ సామ్రాజ్య రాణి-ఉషారాణికి—రవికాంత్' అని వుంది.

"కమాన్! త్వరగా వెళ్ళాలి!" లాల్ అర్చి బయటికి

దాచితీశాడు.

కొన్ని నిమిషాల్లో ఇద్దరూ కార్లో వేగంగా హోటల్ మయూర్ చేరుకున్నారు. అక్కడ రిసెప్షన్‌లో ఫోటోలోలా అచ్చుగుద్దినట్టున్న యువకుడు అదిరిపడి చూశాడు.

లాల్ అతన్ని నవ్వుతూ చూసి, "మిస్టర్ రవికాంత్?" అన్నాడు.

అతరు కంగారుగా తలూపాడు.

"గుడ్, నిన్ను అరెస్టు చెయ్యడానికొచ్చాం."

"నన్నా! ఎందుకు?"

"నువ్వబద్ధం చెప్పావు."

"ఎప్పుడు?"

"మొన్న రాత్రి.... మేమో యువతి గురించి ఇక్కడికొచ్చాం. గుర్తుందా? ఆమె ఈ హోటల్ ముందు అదృశ్యమైంది. నువ్వు లోపలికి రాలేదన్నావు. కానీ వచ్చింది. వచ్చి నీ సహాయం కోరింది. నువ్వామెని ప్రేమిస్తున్నావు. వెంటనే ఆమెని ఎక్కడో దాచేశావు."

"లేదు, లేదు! నాకేమీ తెలియదు!"

"మరి ఈ ఫోటో ఆమె ఫ్లాట్‌లో కెలా వచ్చిందంటావ్? యూ డామ్ సిల్లీ ఫూల్! ఈ మర్డర్స్‌లో నువ్వు అక్కసరివి!"

"ఆమె—ఆమె ఇక్కడ లేదు—"

"ఎక్కడుందో చెప్పి పుణ్యంకట్టుకో!"

కొన్ని క్షణాల తర్వాత లాల్ రసీవర్ ఎత్తి ఆఫీసుకి డయల్ చేశాడు: "హలో, జాన్! ఉషారాణి జాడ దొరికింది."

"ఎక్కడ?"

"బ్లూసీ పిక్నిక్ కాటేజిలో వుంది. నేనక్కడికి వెళ్తున్నాను. ఆమెని కల్సుకున్నాక మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను."

మరికొన్ని నిమిషాల తర్వాత కారు ఉస్మాన్ సాగర్ వైపు ప్రయాణించసాగింది. చీకట్లు కమ్ముకుంటున్నాయి. తారలు పొడుచుకొస్తున్నాయి. లాల్ సిగరెట్ తాగుతూ తీవ్రమైన ఆలోచనలతో డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. వెనుక సీట్లో రవికాంత్ తో కానిస్టేబిల్ కూర్చున్నాడు.

ఉస్మాన్ సాగర్ మీద చల్లటి చిరుగాలులు శరీరాల్ని స్పృశించేసరికి బాగా చీకటిపడిపోయి, గులకరాళ్ళ కీచు శబ్దంతో పరిసరాలు ప్రతిధ్వనించసాగాయి.... చెరువు నిశ్శబ్దంగా, గంభీరంగా నిలకడగా వుండాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తోందిగానీ; దాని తుంటరి కెరటాలు కొన్ని వెక్కిరించి పారిపోతూ, ఒడ్డుని పలుకరిస్తూ, గుసగుస లాడుతున్నాయి: వాటి చపలత్వం వాటిది.

కానీ బ్లూసీ పిక్నిక్ కాటేజెస్ వాతావరణం ఇందుకు విభిన్నం: అదో ప్రపంచం. ప్రకృతి అందాల్ని అనుభవించాలనుకునే వారికిదొక కృత్రిమ ప్రావరం. నాగరిక ప్రపంచపు ఉరుకు పరుగుల యాంత్రిక జీవితం ఇక్కడా ప్రత్యక్షం: అంతా కలుషితం.

లాల్ కారు దిగివెళ్ళి నాల్గవ నెంబర్ కాటేజి బెల్ నొక్కాడు.

"ఎవరూ?" విన్పించింది లోపలినుంచి అరుపు.

రవికాంత్ అన్నాడు: "తలుపు తెరువ్, ఉషా!"

మరుక్షణం తలుపు తెరిచి ఉషారాణి తొంగిచూసింది,

"రవి—నువ్విక్కడ—" ఆ తర్వాత నోరు తెరిచి పెట్టేసిందామె.

8

లాల్ నవ్వాడు: "వెల్, వెల్! చిట్టచివరికి దొరికావు!"

"ఎవరు మీరు? కౌన్ హైతుమ్?"

"డర్ నేకీ కోయీ బాత్ నహీఁ, తుమ్ బహుత్ బహదూర్ హోనా!"

ఆమె ఉలికి పడింది, "ఏమిటేమిటీ! మీరు లాల్ కదూ? యూ ఆర్ మిస్టర్ లాల్! ఓహ్ రవీ వాట్స్ దిస్?"

"నీ కర్మ," రవికాంత్ చెప్పాడు.

లాల్ లోనికి నడిచి చైర్‌లో కూర్చున్నాడు. అందరూ అనుసరించారు. ఉషారాణి కంగారుగా అయోమయంగా లాల్ ముందు కూలబడింది.

"వెల్, ఇప్పుడు చెప్పు!"

"వాడ్డూయూ మీన్? ఏం చెప్పాలి?"

"నువ్విక్కడ కెందుకొచ్చావు? ఏం చేస్తున్నావు? జీవన్, చంచల హత్యలతో నీ సంబంధం ఏమిటో అబద్ధాలు చెప్పకుండా ఆలాపించు బేబీ!"

"మీరు నన్నలా పిలవకూడదు! ఐ హేట్ యూ!"

"నువ్వంటే నాకు గౌరవంలేదు. నువ్వు పెద్ద చదువులు చదువుతున్నదానివి. సభ్యతా సంస్కారం, మంచీ చెడు తెలిపినదానివి. అయినా అవన్నీ వదిలేసి సినిమా వ్యామోహంలో నేరాలకు పూనుకున్నావు—నిన్నిప్పు డెవరూ గౌరవించరు!"

"ఈ మర్డర్స్‌తో నాకే సంబంధంలేదు! నేను నిర్దోషిని."

"హత్యల విషయంలో నిర్దోషి కావచ్చు. కానీ

ధరమ్‌చంద్, మంగళ్ రామ్‌లను బఫూన్స్ చేసి కాలేవు!"

"అవును, నేను వాళ్ళని మోసం చేశాను. అందుకు భయపడి నేనిక్కడ దాక్కోలేదు. నా ప్రాణాలకు సేఫ్టీ కావాలి: వాటికి మోసం వుంది."

"ఎవరివల్ల?"

"రాజేశ్వరివల్ల."

"ఆమె ఎవరు?"

"ఆ నైట్ జీవన్‌తో పోట్లాడింది."

"నువ్వు జీవన్‌తో ఎందుకు పోట్లాడావు?"

ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది: "అతను నన్ను డిసీవ్ చేశాడు! డర్టీ రోగ్! అతన్ని బిలీవ్ చెయ్యడం నా మిస్టేక్! నా తప్పు! నన్ను నాశనం చెయ్యడానికి ట్రై చేశాడు. దుర్మార్గుడు! నాకీ పిచ్చి ఎందుకుపట్టిందో తెలియదు. ఈ క్రేజీ చిన్నప్పటినుంచీ వుంది. ఆ రోజుల్లో జమున స్క్రీన్‌మీద గోదారి గట్టుందీ—అని గంతులేసినప్పుడే స్టార్ట్ అయింది—సినిమాపిచ్చి. హీరోయిన్ కావాలన్న దుర్బుద్ధి!

"ఇదే నన్నిప్పుడీ స్టేజికి తెచ్చింది, మిస్టర్ లాల్. ఇన్నాళ్ళూ అణచిపెట్టుకున్న కోరికనూ, కన్న కలల్నీ తట్టుకోవడం ఇహ నావల్ల కాలేదు. ఏజ్ బార్ అవుతోంది. ఇప్పుడే త్వరపడకపోతే జీవితాంతం సఫర్ అవ్వాలి! లైఫ్‌లో నేను సాధించదల్చుకున్న లక్ష్యం ఒకటే: హీరోయిన్ కావడం."

లాల్ అన్నాడు: "లక్ష్యం మంచిదే; కానీ అదృష్టం అందరికీ వుండదు."

"అవును. నా అదృష్టం పరీక్షించుకోడానికే జీవన్‌ని మీట్ అయ్యాను—వన్ మన్త్ బ్యాక్. అతన్ని చాలా

నమ్మాను. అభిమానించాను. ట్వెంటీ యియర్స్ గా ఫీల్డులో వుంటున్నాడు. చాలా పేరు సంపాదించాడు. బ్యానర్ గొప్పది. హిట్ చిత్రాలు తీశాడు.

"కానీ ఈమధ్య రెండు పిక్చర్స్ ఫెయిల్ అయ్యాయి- ట్రెండ్ అలాటిది. ఈ మల్టీ స్టార్ మాడ్ నెస్ ఇంకె న్నాళ్ళో వుండదు. ఈ వాతావరణం ఇక్కడే కాదు, హాలీవుడ్ లోనూ వుంది. నల్గురు సూపర్ స్టార్స్ తో వైడ్ స్క్రీన్ తో తీసిన 'ఎ బ్రిడ్జెటూఫార్' లాటి మల్టీ మిలియన్ చిత్రాలు అట్టర్ ఫ్లాప్స్ అవుతుండగా, లవ్ స్టోరీ, దిగ్రాడ్యుయేట్ లాటి బడ్జెట్ చిత్రాలు సూపర్ హిట్స్ అవుతున్నాయి.

"నేను జీవన్ ని మీట్ అయినపుడు ఈ విషయాలన్నీ డిస్కస్ చెయ్యలేదు. నా ఆశయం చెప్పాను. అతని ప్రోత్సాహం కావాలన్నాను. చాలా ఫ్రాంక్ గా చెప్పాను సంగతి. నాకు పర్సనాలిటీ వుంది, గ్లామర్ వుంది, మంచి వాయిస్ వుంది. ఎలాటి ఎమోషన్స్ నయినా ప్రదర్శించగలను—ప్రయాసపడకుండా.

"నా టాలెంట్స్ ని అతను గుర్తించాడు. కానీ ఇమీడి యట్ గా ఒపీనియన్ చెప్పలేదు. వారం రోజులు పాస్ చేశాడు. నేను తిరుగుతూనే వున్నాను. అతనేదో ఆలో చనల్లో గడుపుతున్నాడు. చాలా వర్రీగా కన్పించ సాగాడు.

"ఒకరోజు అతని ఒపీనియన్ ఏమిటో నేనే కదిపాను. అప్పుడతను కొత్త హీరోయిన్ తో చిత్రం తీయాలంటే కొన్ని ప్రాబ్లమ్స్ వున్నాయన్నాడు. డేర్ చేస్తే అసలే దెబ్బతిని వున్నతను మళ్ళీ కోలుకోనంతగా సఫర్ అయే

ఛేంజర్ వుందన్నాను. నేను డిసపాయింటయ్యాను, మళ్ళీ వారం రోజులు అవునని గానీ, కాదనిగానీ చెప్పకుండా గడిపేశాక ఒక డెసిషన్‌కొచ్చి కండిషన్ పెట్టాడు."

"ఏమిటది?"

"నాలుగైదు స్టోరీస్ తన డైరెక్టర్ పరిశీలనలో వున్నాయనీ, ఏదో ఒకటి సెలక్టు చేశాక నన్ను పిలిచి స్క్రీన్ టెస్టు వగైరా తతంగమంతా ఫార్మల్‌గా జరిపించి అతన్ని ఒప్పిస్తానన్నాడు. అప్పుడీ కండిషన్ పెట్టి అందుకు ఒప్పుకుంటేనే మిగతావన్నీ జరుగుతాయన్నాడు.

"అందుకు నేనేమీ విధిలేక ఒప్పుకోలేదు. కావాలంటే అతనికి గుడ్‌బై కొట్టవచ్చు. కానీ, నా వీక్‌నెస్-నా కోరికల్ని జయించలేక పోయాను. ఈ ఛాన్స్ పోగొట్టుకుంటే జన్మలో రాదు! అందుకే ఒప్పుకున్నాను.

దొంగతనాలు చేశాను. జీవన్ నన్ను హిప్నటైజ్ చేశాడు—నా బలహీనతను కనిపెట్టి. ఆ దొంగతనాలు దేనికో చెప్పలేదు. వాటితో నాకేమీ సంబంధం లేదన్నాడు. ఇష్టంలేకపోతే తన్ని మర్చిపొమ్మన్నాడు. అంతే, మిస్టర్ లాల్. ఇంతకంటే మీకు ఎక్స్‌ప్లైన్ చెయ్యనవసరం లేదు. నా పరిస్థితి మీ కర్థమైంది."

"నువ్వు అబద్ధం చెప్తున్నావు. నీ సినిమా ప్రయత్నాలు బూటకం. జీవన్‌కి మళ్ళీ చిత్రం తీసే ఆలోచనలేదని నీకు తెలుసు. మీరిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారు. ఈ దొంగతనాలు చేసి డబ్బుతో సింగపూర్ పారిపోవాలనుకున్నారు."

"ఓ.హ్, నో! నాకదేమీ తెలియదు! నేను సినిమా ఛాన్స్‌కోసమే ప్రయత్నించాను! అతన్ని ప్రేమించలేదు.

మాట్లాడవేం, రవీ! నిన్ను మోసం చేస్తానా?"

"చెయ్యవు," రవికాంత్ వినయంగా ఒప్పుకున్నాడు.

"వెల్, ఈ రాజేశ్వరి గురించి చెప్పు. ఆమె ఏం చేసింది?"

"నన్ను చంపటానికి ట్రై చేసింది!" అంది ఉషారాణి, "ఆ రాత్రి నేను ధరమ్‌చంద్ బ్రీఫ్ కేసుతో జీవన్ చెప్పిన ప్రకారం అతని ఆఫీసు కెళ్ళాను. అప్పుడే పోర్టికోలో నేను మెట్లెక్కుతోంటే ఆమె ఎదురైంది. చాలా అప్ సెట్ అయినట్లు కన్పించింది. ఏదో తిట్టుకుంటూ నాముందునుంచి స్పీడుగా గేటుకేసి వెళ్ళిపోయింది.

"నేను పైకివెళ్ళి జీవన్‌ని చూశాను. అతనూ కోపంగా, కసురుకుంటూ కన్పించాడు. ఏం జరిగిందని అడిగాను. ఆమె ఎవరని అడిగాను. అతను చెప్పలేదు. బాగా తాగి భయంకరంగా వున్నాడు. నేను గుచ్చి-గుచ్చి అడిగితే అప్పుడు చెప్పాడు—అప్పటివరకూ ఆమె ఎవరో నాకు తెలియదు. ఆమె పేరు రాజేశ్వరి. ఆమెని హీరోయిన్ చేస్తానని మాటిచ్చాడట. కానీ అది మర్చిపోయి నాతో ప్రయత్నాలు చెయ్యటం తెలిసి ఆమె ఎక్సైటె అయిందట. బాగా తిట్టి మాట నిలబెట్టుకోకపోతే అంతుచూస్తానని వార్నింగ్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయిందట—"

"తర్వాత?"

"అంతే, అతనింకేమీ చెప్పలేదు. బ్రీఫ్ కేసు తెరిచి చూసుకున్నాడు. నన్ను మెచ్చుకొని, మరిద్దరి దగ్గర అలాటివి తెస్తే నా రెస్పాన్సిబిలిటీ తీరుతుందన్నాడు. అంతవరకూ అలా బాగానే వున్నాడు. కానీ ఒక్కసారిగా వింతగా మారిపోయాడు. అతని నిషా చూపులు,

అవతారం భయం పుట్టించాయి.

"నామీద అసభ్య వర్ణన ప్రారంభించాడు. నన్ను పట్టుకొని అసహ్యంగా బిహేవ్ చేయసాగాడు. నే నాశ్చర్యపడ్డాను. అతనికి చాలా రెస్పెక్టు ఇచ్చాను. అభిమానించాను. అలా ప్రవర్తించడం సహించలేక పోయాను. అతని చేష్టలు మితిమీరాయి. పశువులా మారిపోయాడు! నేను ప్రమాదం గుర్తించాను. హి ట్రైడ్ టు మాలెస్టు మీ! డూయూ హియర్ మీ?

"అలాంటి పరిస్థితిలో ఆడది ఏంచేస్తుంది? సెల్ఫ్ డిఫెన్స్ను పూనుకుంటుంది. పెనుగులాడాను, పాకిపోవడానికి ప్రయత్నించాను. చేతికి అందింది విసిరికొట్టాను. లాభంలేకపోయింది! అతను వొళ్ళు రక్కుతూ, బట్టలు చించేస్తూ, బెడ్ మీద ఎత్తేసి అక్ర.... నేనతని ముఖం మీద తన్ని క్రిందికి జంప్ చేశాను. అప్పుడు గుర్తు కొచ్చింది—అతను టేబిల్ సొరుగులో పెట్టుకొనే రివాల్వర్. దాన్ని తీసి బెదిరించాను—"

"అప్పుడు?"

ఉషారాణి ఊపిరి పీల్చుకుంది: "అతను భయపడలేదు. పిచ్చి ఆవేశంతో నా మీద దూకి రివాల్వర్ పట్టుకున్నాడు. అప్పుడేం జరిగిందో నాకు తెలియదు. రివాల్వర్ పేలింది! నేను భయంతో అర్చి చెయ్యివదలమన్నాను. అతను మొండిగా ఇంకా మెలితిప్పసాగాడు. నేను రివాల్వర్ వదిలేయాలనుకున్నాను. కానీ అతనే ట్రిగ్గర్ మీద చెయ్యివేసి లాగేశాడు! అప్పుడూ గండం తప్పింది!

ఇంతలో బయట తలుపుచాటున ఏదో ఆకారం కన్పించింది. దాని చేతిలో రివాల్వర్ క్లియర్ గా చూశాను! నన్ను చూపి అది ట్రిగ్గర్ లాగింది! థాంక్

గాడ్ ఏం జరిగిందో అది ఫైర్ కాలేదు! నేను గభాల్న జీవన్ వెనక్కి చూశాను. అప్పుడే ఆ ఆకారం మరోసారి ట్రిగ్గర్ లాగింది—బుల్లెట్ దూసుకొచ్చి జీవన్ తల్లో దూరింది!"

లాల్ సిగరెట్ నలిపేసి సాలోచనగా తలూపాడు.

"అప్పుడేం జరిగింది?"

ఉషారాణి ఉద్రేకంగా అంది, "నేను భయంతో అటూ ఇటూ పరుగెత్తాను.... బ్యాగందుకొని బెండ్‌గా బయటికి పరుగుతీశాను! నడవలో వురికి మెట్లు దిగుతున్నప్పుడు నా వెనుక మళ్ళీ రివాల్వర్ ప్రేలింది!

"నేను గట్టిగా అర్చి దొర్లుతూ పడిపోయాను. నడవలో అడుగులు విన్పించాయి. మెరుపులా లేచి శక్తి కొద్దీ బయటికురికాను. రోడ్డు చేరుకుని వేగంగా పరిగెత్తాను! అప్పుడు నా పరిస్థితి—భయం మీకు వర్ణించలేను! నేనే స్థితిలో రవికాంత్ దగ్గరికి చేరానో నాకే తెలియదు. తలచుకుంటే గుండె జలదరిస్తుంది.... దట్సాల్, మిస్టర్ లాల్. ఇంతకంటే నాకేమీ తెలియదు. నేనెవర్నీ ఖూనీ చెయ్యలేదు!"

"చేశావు."

"ఎవర్ని?"

"భాషని—నీ మాతృ భాషను."

"మిస్టర్ లాల్ మీరు మాటర్స్‌ని సీరియస్‌గా ఎందుకు తీసుకోరు?"

"నేను జీవితాన్నే సీరియస్‌గా తీసుకోను. ఆ ఆకారాన్ని నువ్వు స్పష్టంగా చూశావా?"

"లేదు, నడవలో చీకటిగా వుంది. అందుకే నాకు చావు తప్పింది! కానీ ఆమె ఎవరో వూహించగలను:

రాజేశ్వరి! ఆమె నన్ను చంపటానికి ప్రైచేసింది. రివాల్వర్ ముందు నామీదకే గురిపెట్టి షూట్ చేసింది. కానీ ఎందుకో ఫైర్ కాలేదు. అంతలో నేను వెనక్కి జంప్ చేయ్యడం, ఆమె మళ్ళీ షూట్ చెయ్యడం, బుల్లెట్ జీవన్‌ని తాకడం—మిస్టేక్! అంతా మిస్టేక్!"

లాల్ ఆలోచనల్లోపడ్డాడు.

ఆమె మళ్ళీ అంది: "నేను లోనికెళ్ళాక రాజేశ్వరి ఆ ప్రాంతాలే వుంది. జీవన్‌తో నా ఘర్షణ గమనించి, తన కూతురికి అడ్డుగా వున్న నన్ను ఫినిష్ చెయ్యాలనుకుంది. కాని పొరపాటున జీవన్‌ని చంపేసింది! ఇప్పుడామె నన్ను గాలిస్తుంటుంది!....ఆమె జీవన్‌ని చంపగా నేను చూశాను."

"నువ్వు స్పష్టంగా చూడలేదన్నావు."

"లేదు, కాని వూహించలేరా? ఆమె ఆ బంగళా లోనే కాచుకుంది—"

"ఆధారంలేదు. ఆమె వెళ్ళిపోయివుండొచ్చు. ఆమె అక్కడే వుందని రుజువు లేకపోతే ఏమీ చెయ్యలేం."

"ఎలా రుజువుచేస్తారు? సరే, ఆమెని పట్టుకోవడం మీ వంతు. నన్నిప్పుడేం చేస్తారు?"

"కమీషనర్ కప్పగిస్తాను. ఆయనీ కేసుని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో పర్యవేక్షిస్తున్నారు."

"అంతేనా?"

"అంతే," అన్నాడు లాల్, మరో సిగరెట్ వెలిగిస్తూ. "అప్పగింతలంటే నాకిష్టం."

హఠాత్తుగా ఫోను మ్రోగింది.

అందరూ ఉలికిపడ్డారు. రవికాంత్ ఫోన్ అందుకో బోయాడు. లాల్ వారించాడు. లేచివెళ్ళి రిసీవర్ ఎత్తి

కళ్ళు చిట్లిస్తూ చెవిదగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

"హలో, లాల్?" జాన్ గొంతు వినిపించింది, కంగారుగా.

"యస్, ఏమిటి జాన్?"

"ఆమె వచ్చేస్తోంది!"

లాల్ ముఖం చిట్లించాడు: "ఆమె కెలా తెలుసు?"

"తర్వాత చెప్తాను. ఆమె లోనికి జొరబడి షూట్ చెయ్యకుండా జాగ్రత్తపడు—చాలా దగ్గర్లో వుంది!"

లాల్ రిసీవర్ పెట్టేసి వెనక్కి తిరిగాడు.

"మీరంతా ఇక్కడే ఉండండి! ఎవరూ కదల కూడదు, బయటికి రాకూడదు!" అని హెచ్చరించి వేగంగా బయటికెళ్ళాడు.

9

కారెక్కి స్టార్ట్ చేసి నూకించాడు లాల్. వేగంగా డ్రైవ్ చేసి, ప్రైవేట్ రోడ్డు దాటేసి, మెయిన్ రోడ్డు చేరుకొని మలుపు తిప్పుతుండగా; దూరంగా హెడ్ లైట్స్ కనిపించాయి.

లాల్ ఇంకా వేగం పెంచి వందగజాలు వెళ్ళాక, హెడ్ లైట్స్ పూర్తిగా దగ్గరై కారు కనిపించింది: అంబాసిడర్. డ్రైవింగ్ సీట్లో ఒక స్త్రీ వుంది. ఆమె హారన్ కొడుతూ తోవ అడుగుతూ డిప్పర్ వెలిగించ సాగింది. ట్రాఫికేటర్ ఎడమవైపు మలుపుని సూచిస్తోంది.

కాని లాల్ ఆమెకు తోవ ఇవ్వకుండా అలాగే వెళ్ళే సరికి, ఆమే రోడ్డు క్రిందికి దూసుకెళ్ళబోయింది. వెంటనే లాల్ కుడివైపు తిప్పి ఆమెకడ్డుగా వెళ్ళాడు. రెండూ ఢీ కొన్నాయి. ఫెండర్లు ఖంగుమన్నాయి. బాయ్ నెట్స్

రాసుకుంటూ కీచుమన్నాయి. రెండు కార్లూ ఆగి పోయాయి.

లాల్ హెడ్ లైట్స్ ఆర్పేసి దిగాడు. ఆమె కూడా దిగింది. కానీ లైట్లు ఆఫ్ చెయ్యలేదు. ఆమె లాల్ ని చూసి పళ్ళు నూరుతూ, కళ్ళలో నిప్పులు కురిపిస్తూ, వణుకుతూ నిలబడింది.

లాల్ నవ్వాడు.

"ఆహ్, కమాన్! చాలా మంచిపని! నిన్నెలా పట్టుకోవాలో తోచక తల బద్దలు చేసుకుంటున్నాం. ఇప్పుడు నీకై నువ్వే ఇలా బయటపడి మా శ్రమ పూర్తిగా తగ్గించావు! వెరీగుడ్. నువ్వన్నమాట పిచ్చెక్కిన హంతకివి?"

ఆమె పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

"ఏమిటి వాగుతున్నావు, నా కారు డ్యామేజి చేసీ!" అర్చిచిందామె.

"నువ్వు మరొకర్ని చంపటంకంటేనా, నీ కారు గురించి బెంగ?"

"నోర్ముయ్. నువ్విక్కడెందుకొచ్చావ్?"

లాల్ మళ్ళీ నవ్వాడు, "నా రాక నీకెంత ఆశ్చర్యంగావుందో, నీ రాక నాకూ అంతే వుంది. నువ్వింత వరకు చాలా జాగ్రత్తగా మసలుకున్నావు. కానీ దురదృష్టంకొద్దీ ఇలా పట్టుబడ్డావు. బుకాయించకు! నువ్విక్కడ విశ్రాంతికోసం వచ్చావంటే నమ్మను. నువ్వు ఉషారాణి కోసం వచ్చావు. ఆమెని చంపడం నీకత్యవసరం! నువ్వు జీవన్ ని చంపినపుడు ఆమె చూసిందన్న అపోహతో—భయంతో ఈ పనికి పూనుకున్నావు."

"నీ పిచ్చి వాగుడు కట్టిపెడ్తావా, లేదా?"

లాల్ బిగ్గరగా నవ్వాడు, "పిచ్చివాగుడా? సరే, పిచ్చిచేష్టల్ని ఆట కట్టించడానికి నేనెలా వాగినా లక్ష్య పెట్టను. విను! నువ్వు జీవన్‌ని చంపావు, చంచలనీ చంపావు, ఇప్పుడు ఉషారాణి కోసం వచ్చావు.

"జీవన్ దొంగతనంగా డబ్బు కూడబెట్టుకొని ఉషారాణితో పారిపోతున్నాడని అనుమానించావు. అతను నిన్ను మోసం చేస్తున్నాడనుకున్నావు. అతనిమీద కసితో, ఆమెమీద అసూయతో వాళ్ళ వ్యవహారం తేల్చాలనుకున్నావు, ఇద్దరు ఆడవాళ్ళ మధ్య అసూయ ప్రాణాలమీదకి తెస్తుంది. నువ్వు ఉషారాణిని చంపేసి, ఆ హత్యలో జీవన్‌ని ఇరికించి, దేశం విడిచి వెళ్ళిపోకుండా బుద్ధిచెప్పాలనుకున్నావు.

"అందుకే ఆ రాత్రి వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఘర్షణ జరుగుతున్నప్పుడు రివాల్వర్ తీసి షూట్ చేయబోయావు. కాని అది జరుగలేదు. నీ రివాల్వర్ కండిషన్‌లో లేదు. అది పేలలేదు. నువ్వు మరోసారి షూట్ చేయబోయేంతలో ఆమె జీవన్ వెనక్కి దూకేసింది....నువ్వు నాలిక కరచుకునేంతలో బుల్లెట్స్ జీవన్ తల్లో దూరాయి!"

ఆమె రాతి విగ్రహంలా నిలబడివుంది.

"జరిగిన పొరపాటుకి నువ్వు షాక్ తిన్నావు. నువ్వు తేరుకునేంతలో ఉషారాణి బయటకురికింది. నువ్వు మళ్ళీ షూట్ చేశావు. కానీ చీకట్లో గురి తప్పింది. ఆమె తప్పించుకు పారిపోయింది. నువ్వెంటనే గదిలో జీవన్ బ్రీఫ్‌కేస్తో, రివాల్వర్‌తో పారిపోయావు.

"కానీ నీకు ఉషారాణి గురించి భయంగా వుంది.

ఆమె పోలీసుల దగ్గరకెళ్ళి నీ గురించి చెప్పెయ్యవచ్చు. పట్టుబడతావు. కాబట్టి ఆ ప్రమాదం తప్పించాలి. అప్పుడు నీకు మెరుపులాటి ఆలోచన వచ్చింది.

"చంచల నిన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తోంది. ఆమె మార్గానికి అడ్డురాకుండా నిన్ను అప్రతిష్టపాలు చేసే ఫోటోలు అట్టిపెట్టుకుంది. నువ్వేకాదు, చాలామంది ఆమె మార్గంలో అడ్డువెళ్ళి విచారించారు....

"అందువల్ల నీకామెపైన చాలా కసివుంది. ఆమె పీడ తొలగించాలనుకుంటున్నావు. ఇప్పుడు జీవన్ హత్యను తప్పించుకోవాలంటే, చంచల బ్లాక్ మెయిల్ నుంచి బయటపడాలంటే, నీకొకటే మార్గం కన్పించింది.... జీవన్ని తాను చంపినట్టు చంచల ఒప్పుకునేలా చేసి, ఆమెని చంపేయడం.

"ఈ ఆలోచనతో నువ్వు మర్నాడు రాత్రి ఆమె ఇంటికెళ్ళి ఫోన్ దగ్గరికి తీసుకొచ్చి షూట్ చేసి చేతిలో రివాల్వర్ పెట్టావు. ఆ బ్రీఫ్ కేసుని బెడ్ రూంలో వుంచావు. తర్వాత నీ ఫోటోల కోసం గాలించావు. ఎంతో ఓపిగ్గా నింపాదిగా గాలించి, బాత్ రూం గోడలో వాటిని కనుక్కున్నావు. 'అప్పుడు' చంచల కంఠంతో నాకు ఫోన్ చేసి పారిపోయావు!"

ఆమె గాభరాగా అటూ ఇటూ చూసింది.

"చాలా అద్భుతంగా ఆలోచించావు! చంచల జీవన్ని చంపిన పశ్చాత్తాపంతో ఆత్మహత్య చేసుకుంది. నువ్వు జీవన్ హత్యనుంచి బయటపడ్డావు. చాలా బాగుంది. అప్పుడు ఉషారాణివల్ల నీకే ప్రమాదమూ వుండదు.

"కానీ, నీ అంచనా తారుమారైంది. చంచల ఆత్మ

హత్య చేసుకోలేదని పత్రికల్లో వెల్లడైంది. దాంతో నీ కదురు పుట్టింది—ఇప్పుడు ఉషారాణి పోలీసులకి చిక్కితే నువ్వు తప్పించుకోలేననుకున్నావు. ఆమె కోసం గాలింపు ప్రారంభించావు — చివరికి ఇక్కడ వుందని తెలుసుకున్నావు. నువ్వు అసాధ్యురాలివి! ఎలా తెలుసుకున్నావు? మమ్మల్ని అనుసరించావా?"

ఆమె ఉద్రేకంగా కాలితో కారుని తన్ని అర్చింది.

"రాస్కేల్! రోగ్! నన్ను మోసం చేశాడు! ఎవరో అనామకుడు నాకు ఫోన్ చేసి ఉషారాణి ఇక్కడవుందని పోలీసులామెని గాలిస్తున్నారని, కానీ కొన్ని ఇబ్బందుల వల్ల తను పోలీసులకి చెప్పడంలేదనీ; అతనికి థాంక్స్ చెప్పి వెర్రిదానిలా బయలుదేరి వచ్చేశాను! కానీ ఇప్పుడర్థమవుతోంది! అలా ఎవరు చేస్తారు? ఎవరూ చెయ్యరు. నీ పార్టనర్ నన్ను మోసగించి ఇక్కడికి రప్పించాడు! అతన్ని నిలువునా చీరేస్తాను!"

లాల్ రాయిలా వుండిపోయాడు కొన్ని క్షణాలు.

"దట్ డర్టీ పార్టనర్!" అర్చాడతను ఉద్వేగంగా; అతని కళ్ళు చెమర్చాయి. "నువ్వు రెడ్ హాండెడ్‌గా పట్టుబడాలని సమయస్ఫూర్తిగా ఇలా నా చేతుల్లోకి పంపాడన్నమాట. జాన్ నా పార్టనర్ అయినందుకు ఎంత గర్విస్తానో నీకేం తెలుసు!"

ఆమె హఠాత్తుగా కారు డోర్ తెరిచి, బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీసింది. దానితో గిర్రున తిరిగి లాల్ వైపు గుడ్డిగా కాల్చబోయింది.

కానీ అదే క్షణంలో జాన్ కారు వెనుక నుంచి మెరుపులా వచ్చి, బూటుకాలితో ఆమె చేతిలో

రివాల్వర్ ఎగరగొట్టాడు.

"నో మోర్ కిల్లింగ్ ప్రభావతీ! నో మోర్ డ్రామా! కట్టుకున్న భర్తని, చంచలని హత్య చేసినందుకు నీకు ఉరిశిక్ష తప్పదు!" అన్నాడు లాల్ క్రిందపడ్డ రివాల్వర్ అందుకుంటూ.

ప్రభావతి చేతులు ఖాళీ! ఆమె ఇప్పుడు శాశ్వత బందీ!

—: ఐపోయింది :—